

АУТСАЙДЕР

Сценарій

повнометражного художнього фільму

Автори сценарію:

Віра Яковенко, Віра Маковій

ПРОНТО ФІЛЬМ

вул. Набережно-Хрещатицька, 10 А,

офіс 1 04070 Київ, Україна

T: +380 (44) 490 22 31 F: +380 (44) 490 22 32

e-mail: igor@pronto.kiev.ua

vera_yakovenko@yahoo.com

www.pronto.kiev.ua

Віра Яковенко (С) 2012

Пронто Фільм (С) 2012

1. НАТ. ЗАЛІЗНИЦЯ. ДЕНЬ

Залізниця у місті Чернівці, Україна, неподалік від кордону з Румунією. РОБІТНИК ЗАЛІЗНИЦІ у помаранчевому жилеті стоїть коло роздоріжжя колій - вперед та убік - та переводить стрілку. Чути гудок потяга, що наближується. Згодом колією проноситься потяг - вперед.

ІВА (ІВАНКА, дівчина, 13 років) с батьком ГРІШЕЮ (42) йдуть по мосту над залізничними коліями зустрічати потяг. Під ними проноситься потяг та зупиняється попереду на невеликій залізничній станції. Іва з батьком спускаються з моста, виходять на вузький перон.

2. НАТ. ПЕРОН /ЕКСТ. ВАГОН. ДЕНЬ

На пероні стоїть потяг «Чернівці - Київ». У одного вагона скупчилися підлітки. З вагону до них визирає МАРІЧКА.

ШКОЛЯРКА

Привези нам Київський торт, коли приїдеш.

МАРІЧКА

Всім привезу по одному.

ШКОЛЯР

І не забувай, що ми тебе тут чекаємо.

МАРІЧКА

Я буду писати вам щотижня.

Іва з батьком проходять повз них до іншого вагону, Гріша підіймається до ПРОВІДНИКА.

ГРІША

(провіднику)

Здоров був!

ПРОВІДНИК

О, Гріша, ходімо!

Батько услід за провідником зникає у вагоні. Іва лишається на пероні, кидає байдужий погляд на галасливих школярів.

ШКОЛЯРКА

Якщо зустрінеш Віталія Козловського, візьми для нас автограф!

МАРІЧКА

Я буду на його концерті!

Іва відвертається від них, дивиться на залізничні колії. З вагону виходить Гріша з великою торбою. Іва допомагає йому прийняти пакунок. За її спиною рушає потяг. З підніжки вагону Марічка махає рукою своїм друзям. Підлітки з криками біжать натовпом услід за її вагоном, назустріч Іві та Гріші. Іва з батьком проходять повз натовп на йдуть далі убік мосту.

ГРІША
(Іві)
Тримай добре.

3. ІНТ/ЕКСТ. БУДИНОК ІВИ І ГРІШИ. ДЕНЬ

Вдома Іва неохоче приміряє жіночий одяг з посилки мами - плаття, туфлі на каблучці. Батько надворі палить цигарку.

ІВА
О, Господи, мама знову цього катраня вислала. Вся хата вже завалена ним. Шо з цим робити?

ГРІША
(обертається до доньки)
Носи.

ІВА
(бере плаття)
Я не ношу ці дибільні плаття.
(бере туфлі)
А куди це я маю йти у цих каблучках?

ГРІША
Одягни хоча б для фото мамі.

Він кидає цигарку та заходить до хати. Іва зітхає, одягає плаття.

ІВА
Я їй казала мільйони раз нічого не вислати. Платить кучу грошей, а потім буде це роздавати, чи палити.

Гріша бере з полиці фотоапарат-мільницю.

ГРІША
Вставай сюди.

Іва стає під стінкою.

ГРІША
Може ти посміхнешся? Мамі буде приємно.

Іва з натягнутою посмішкою дивиться у об'єктив. Гріша фотографує доньку. На стіні щаслива фотокартка їх родини, де вперше Іва йде до школи.

4. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНИЙ РИНОК. ДЕНЬ

Іва продає на збірному ринку коло залізної дороги плаття та туфлі, що прислала їй мама.

ПРОДАВЦІ
(крик на базарі)
Сочні груші! Домашня аджика! Липовий мед!

Іва підпирає голову рукою та замрійливо дивиться убік колій. Коло неї зупиняється жінка.

ЖІНКА-ПОКУПЕЦЬ

Як дорого ти дитино хочеш?

ІВА

По сто п'ядесять гривень за одне, за п'ятьсот забирайте все. Все нове, з Італії, десять літ носить будете.

Жінка недовірливо роздивляється речі.

ЖІНКА-ПОКУПЕЦЬ

Лиший наполовину, бо у тебе ніхто не візьме.

ІВА

Та ви за безцінь хочете?! Можу Вам двадцять гривень зкинути як дуже просите.

ЖІНКА-ПОКУПЕЦЬ

Хто тебе так навчив?

Вона розгортає плаття та роздивляється його. Повз ринку пероном проходять однокласники Іви - хлопці та дівчата, модно вдягнені, з пивом та цигарками. Вони помічають Іву, що торгує на ринку.

ОДНОКЛАСНИК

Звідки це у тебе таке плаття?

ОДНОКЛАСНИЦЯ

Подивиться, які туфлі, точно з Іви.
(сміються)

Іва намагається не звертати на них уваги.

ЖІНКА-ПОКУПЕЦЬ

(Іві)

Гай як лишаєш половину то й беру, чо меш тут стриміти.

ІВА

(Жінці)

Беріть вже за скільки даєте.

5. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНИЙ РИНОК. ДЕНЬ

Іва проходить вздовж рядків ринку, придивляється до помношених важких чоботів та зупиняється коло старої бабці, що їх продає.

ІВА

(баьці на ринку)

Дайте мені ці чоботи!

БАБЦЯ

Це чоловічі, дівчи.

ІВА
Дайте помірять!

Бабця простягає їй чоботи.

БАБЦЯ
Вони тобі великі будуть.

Іва одягає та стрибає у них, перевірюючи їх на прочність.

ІВА
Не будуть.

6. ІНТ. ШКОЛА. КЛАС. ДЕНЬ

Іва у «нових» черевиках заходить у свій клас під час перерви. Одна з учениць, ХРИСТЯ сидить на парті, навколо неї зібрався натовп.

ХРИСТЯ
Хто хоче покататися на Буковелі
приїжджайте зимою, там мій тато відкрив
комплекс.

ОДНОКЛАСНИКИ
Я поїду! І я! І я!

ОДНОКЛАСНИК
А я вже був, там є здорова, стрімка
вершина, її навіть не видно з-за хмар, я з
неї зіхав.

ХРИСТЯ
Ну ти крутий!

У іншому боці класу зібралася інша група - хлопці фотографують дівчину, СОЛОМІЮ на підвіконні.

ХЛОПЕЦЬ
Стань, як модель, а ну спідницю май
вверх, прогнися, що ти баба стара стоїш,
покажи що за цицьки маєш.

Іва проходить повз одних та інших, сідає коло вікна, в стороні від усіх, дивиться через вікно на подвір'я. Вона хитає під партою ногою у новому чоботі.

7. НАТ. ВУЛІЦИ МІСТА. ДЕНЬ

Іва йде зі школи. Проходить повз футбольної афіші, що сповіщає про майбутній місцевий футбольний матч.

8. ЕКСТ. АПТЕКА. ДЕНЬ

Іва підходить до аптеки та заходить всередину.

9. ІНТ. АПТЕКА. ДЕНЬ

Іва спускається по сходах до підвального приміщення. За столами з купою медикаментів іноземного виробництва працює кілька людей - мама з малою дитиною та сімейна пара. Всі зосереджено капілярними ручками проставляють крапка за крапкою щось на пачках. Іва сідає за вільний стіл, на якому стоїть коробка з медікаментами. Шукає повсюду ручку та не знаходить.

ІВА
(звертається до жінки)
Не бачили ручки?

ЖІНКА В АПТЕЦІ
В мене немає.

На Іву звертає увагу чоловік та простягає їй руку.

ЧОЛОВІК У АПТЕЦІ
На, тут є запасна.

ІВА
Дякую!

Іва витягає з коробки пачку, знаходить термін дати вживання: 07.12.2011 та обережно ручкою переробляє 1 на 4, так що виходить 07.12.2114 Дівчинка за сусіднім столом показує мамі пачку.

ДІВЧИНКА В АПТЕЦІ
Мамо, дивись!

Мама роздивляється пачку з рук доньки.

ЖІНКА В АПТЕЦІ
Дуже добре, сонечко, бери ще.

Дівчинка задоволено облизує язиком губи та бере іншу пачку з коробки.

До підвалу спускається хазяїн аптеки МИКОЛА (39), він тягне за руку свого сина СЛАВКА (12) та штовхає його у кут.

МИКОЛА
Зараз я тобі покажу, будеш в мене знати!

Він витягає з кишені пачку цигарок, дістає з неї півпачки.

СЛАВКО
Тату, не треба!

МИКОЛА
Відкрив рота швидко!

Він вставляє до рота Славка, що опирається, цигарки та запалює їх. Славка кашляє.

МИКОЛА
Кури! Кури, щоб знав, як воно добре! Твій дідко здох від цих дзигарів. Всі гроші на смерть викинув, і ти так хочеш!

Він тримає обличчя Славка та стискає його підборіддя.

МИКОЛА

Подависи!

Іва кидає роботу та з жалістю дивиться на Славка. Дівчинка виглядає з зацікавленістю.

ЖІНКА В АПТЕЦІ

(дочці)

Не дивись туди!

Славка кашляє та випльовує цигарки на підлогу. Микола тушить її черевиками.

МИКОЛА

Не хочеш, то бери ручку і роби роботу,
щоб я більше не видів, що ти куриш!

Він штовхає сина до столу з коробкою медикаментів та йде нагору. Славко бачить, що батько пішов, на нього кидає погляд жінка. Славко бере ручку, демонстративно калякає по ліках та псує пачки. Жінка відвертається.

У вікно підвалу з вулиці зазирає ДІМА (22), статний привабливий хлопець. Іва бачить його та посміхається - видно, що Діма їй подобається. Славко швидко йде. Іва відкладає свою роботу та йде слідом.

До підвалу вертається Микола, підходить до столу та бачить, що наробив Славко.

МИКОЛА

(людям у підвалі)

Що цей йолоп зробив? Ви шо не виділи,
чого йому нічо не сказали? Шо за люди!
Доста витріщатися, робіть!

10. НАТ. ВУЛИЦІ МІСТА. ДЕНЬ

Діма зі Славкою йдуть вулицею швидким кроком. Вони проходять повз об'яви про майбутній футбольний матч.

ДІМА

(Славкові)

Шо ти за мужик, що ти так йому терпиш?
Він тебе спеціально гнобить, хоче, щоб ти
відчував себе ніким, а сам гівно.
Наступного разу як він до тебе так ти і
йому відповідай, око за око.

Він витягає цигарку та простигає її Славкові.

ДІМА

Тримай, будь мужиком.

Славко запалює, вони йдуть далі. Іва на відстані йде за ними.

11. ЕКСТ. СПОРТКЛУБ. ДЕНЬ

Діма зі Славкою заходять до підвального приміщення та спускаються до спортклубу. Згодом Іва підходить ближче та обережно зазирає у вікна підвалу. Вона бачить, як Діма вчить Славка битися. Іва спостерегає, ходить туди-сюди коло входу та помічає об'яву про майбутній футбольний матч. Раптом їй щось спадає на думку та вона швидко йде.

12. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ВЕЧІР

ПЕТРО (45), міцний чоловік невеликого зросту виходить з хати Гріши.

ПЕТРО

Потім тоді вирішемо, це не горить.

ГРІША

Добре.

Додому вертається Іва та зтикається з Петром на порозі. Батько бачить її та прикриває величезну торбу широкою хустиною, Іва робить вигляд, що нічого не помічає, повертається до Петра.

ІВА

Добрий вечір.

ПЕТРО

Добрий вечір, дівчино.

Він гладить її по голові та йде. Іва заходить до хати.

ГРІША

(немов виправдовується)

Цей Петро, що з ним зробиш, знову звав мене на полювання.

ІВА

Нашо ти з ним водишся?

ГРІША

Що ти розумієш? Дбай про школу, як там справи?

ІВА

Нормально.

Вона таємно від батька споглядає на два футбольні квитки у руці.

ГРІША

Що це ти тримаєш у руках?

ІВА

Нічого.

Іва швидко ховає квитки.

ГРІША

Ходи їсти.

Батько наливає у тарілку. Телефонний дзвінок, Іва одразу хоче брати слухавку.

ГРІША
Зачекай три гудки, то мама.

Іва стрибає по кімнаті.

ІВА
Мамо! Мамочко!

Іва бере слухавку, Гріша ставить тарілку на стіл та виходить на подвір'я.

ІВА
(мамі у трубку)
Все добре мамочко! Так-так, я все ношу,
все підійшло, дякую! Ти вже приїхай, коли
ти плануєш додому?

Вона слухає щось у відповідь, дивиться на батька, який палить на подір'ї.

13. НАТ. ВУЛИЦІ МІСТА. ДЕНЬ

Ранок. Школяри йдуть до школи. Іва йде на вокзал. Б'є ногами різне сміття, що зустрічає.

14. НАТ. ПЕРОН. ДЕНЬ

Іва ходить по перону залізниці.

15. ЕКСТ. ПОТЯГ. ДЕНЬ

Іва пробирається у плацкартний вагон потягу разом з проводжаючими.

БАБЦЯ ЩО СІДАЄ У ПОТЯГ
Притримайте дівчино двері, маю такі
важкі сумки.

Іва заносить до вагону її сумки та заходить сама.

БАБЦЯ ЩО СІДАЄ У ПОТЯГ
Най дасть тобі Бог здоров'я.

ПРОВІДНИК
Провожаючі, виходимо, ми вже
відправляємося!

Іва проходить вагоном.

16. ІНТ. ПОТЯГ. ДЕНЬ

Іва йде вглиб вагону, за допомогою відмички відкриває двері туалету та ховається всередині.

Вона дивиться на перон через пильне вікно. Потяг рушає та поступово набирає хід. За вікном починають проноситись поля. Іва дістає з кишені футбольні квитки, милується ними та замислюється. На її обличчі

з'являється посмішка.

Через якийсь Іва обережно виходить, проходить по вагону, придивляється та прислуховується до людей, що їдуть кудись. Хтось чистить яйця, хтось тримає простинь, коли інший переодягається.

ЧОЛОВІК У ПОТЯГУ

Йой, тепер ввели ще податок на
бездітність, що ці молоді будуть робити?
Народжувати - це ліпше, ніж платити.

МОЛОДА ЖІНКА У ПОТЯГУ

Та як народжувати, за що цих дітей
годувати?

ЧОЛОВІК У ПОТЯГУ

Еее, люди війну пережили, голодовку тай
вижили.

Іва сідає поряд з двома літніми людьми (ЖІНКОЮ та ЧОЛОВІКОМ, контрабандистами), що сидять одне напроти одного. Зліва від неї за столиком коло вікна спілкуються дві ЖІНКИ.

ЖІНКА 1 У ПОТЯГУ

Що то годен знати, молодий чоловік умер,
жінка поїхала за кордон, кажуть з
коханцем, він то так собі взяв до голови,
що серце не витримало, інсульт був.

ЖІНКА 2 У ПОТЯГУ

А у нас - завішався, просив жінку, просив
вернутися додому, вона не йшла, казала,
бо діти слабі треба грошей, а тепер
прийшла, ходить у чорній фустці.

Іва перекладає з однієї руки в іншу два футбольних квитки. Між іншим розглядає літніх людей, що сидять поряд із нею. У жінки величезні груди та стегна, обматані хутряною хустиною. У чоловіка напроти неї щось стирчить з кишень, та зі штанів між ніг підіймається горб неприродної форми. Жінка повертається, з-під хустини випадає пачка цигарок. Іва підіймає пачку та вертає її жінці.

ІВА

Це ваше.

ЖІНКА

Дякую.

Жінка кладе пачку під хустину у бюстгалтер. Чоловік поправляє штани та кишені. По вагону проходить продавщиця.

ПРОДАВЩИЦЯ

(кричить по вагону)

Насіння квітів, крейда від мешей, щурів,
тараканів.

До двох жінок напроти Іви підходить провідник, ставить їм чай.

ПРОВІДНИК
Ваш чай.

ЖІНКИ
Дякуємо!

Провідник повертається до Іви.

ПРОВІДНИК
Щось я Вас не бачив. Де Ваш квиток?

ІВА
Я з іншого вагону, там його лишила.

Іва підіймається та швидко йде у тамбір. Вона ховається на вузькій площадці поміж двох вагонів, спостерігає через щілину за пейзажем.

17. НАТ. ЗД СТАНЦІЯ. ДЕНЬ

Іва виходить на станції. Підходить до літньої жінки, яка продає дрібні яблука.

ІВА
Яблука солодкі?

ЖІНКА НА СТАНЦІЇ
Солодкі, дочечка, солодкі!

ІВА
Дайте мені пару.

ЖІНКА НА СТАНЦІЇ
Забирай вже всі, най я піду додому, бо заморилася тіко стояти.

ІВА
Давайте тоді наскільки грошей вистачить.

Іва їсть яблука коло залізної дороги, намагається докинути вигризки до наступної колії.

18. НАТ. ЗА МІСТОМ. ДЕНЬ

Іва гуляє територією старого покинутого коровника. Вибирається на стіни, стрибає з однієї на іншу.

ІВА
(співає)
Я за ним поднимусь в неба, я за ним упаду
в пропасть, я за ним одним, я к нему
одному....

Іва чує здалеку юнацькі голоси. Обережно просувається ближче до компанії старших хлопців, через мур спостерігає за ними, особливо за їх важаком Дімою.

ДІМА
Та хто її вже не мав.

АКАДЕМІК

Що ти говориш? Я з нею зустрічаюся два роки і вона ще не дала.

ДІМА

Всім дала, а тобі не дає, ти або моц дурний, або вона фист тебе дурить.

АКАДЕМІК

Що ти розкажеш, ніхто з нею не був.

ДІМА

Вася, ти не був?

Вася сміється.

ДІМА

А ти Юрко?

ЮРКО

Лиши мо гет з цим слутим говорити, він ще видий нікого не трахав.

Хлопці сміються. Іва посміхається також, дістає з кишені два квитки на футбол та зтискає їх у долонях. Вона привітливо дивиться на Діму, та збирається з силами, чекає на момент, коли краще підійти до хлопців.

19. ІНТ. ЕЛЕКТРИЧКА. ДЕНЬ

На зворотньому шляху у електриці Іва сідає через кілька рядків від хлопців. Вона розглядає Діму, милується, як він спілкується з іншими.

ДІМА

А ти Славко, як будеш все як я кажу робити, то знайдемо тобі дівку з цицьками, то будеш мати собі щастя.

СЛАВКО

А як не дасть?

ДІМА

Ми тобі таку знайдемо, що дасть.

Хлопці сміються.

СЛАВКО

Я вже хочу.

ДІМА

Ти ще курити не навчився, то який ти мужик?

Іва тримає у руках пожмакані вже квитки. Намагається перехопити погляд Діми, та в неї не виходить. Іва наважується та через натовп просувається убік хлопців. Між ними лишається лише один рядок крісел. Раптом Діма схоплюється з місця.

ДІМА

Наша станція! Ходімо!

Хлопці гуртом підіймаються та йдуть до виходу у інший бік. Іва сунеться за ними та штовхає чоловіка поряд.

ЧОЛОВІК У ЕЛЕКТРИЦІ
Куди ти пхаєшся, не бачиш, тут люди?

Іва підіймає на нього розгублені очі.

ІВА
...Я ще ніколи не була у місті. Знаєте, де там вулиця Винниченка?

ЧОЛОВІК В ЕЛЕКТРИЦІ
А що там?

ІВА
Там живе моя подруга.

Вона розчаровано дивиться услід Дімі та хлопцям.

ЧОЛОВІК В ЕЛЕКТРИЦІ
Треба буде їхати. Вийдеш з вокзалу і сядеш на маршрутку до центра, а там си питаєш.

ЖІНКА В ЕЛЕКТРИЦІ
Ти на вокзалі краще у довідчі запитай, щоб ми тут не ворожили.

20. ІНТ. ПРИМІЩЕННЯ ВОКЗАЛУ. ДЕНЬ

Іва заходить до приміщення вокзалу та, серед туристів з рюкзаками, здалеку помічає хлопців. Іва підходить ближче до розкладу, аби їй було краще видно Діму, удає ніби дивиться у розклад та таємно спостерігає за ним. Біля каси у голові черги стоїть іноземка ІОХАННА (27) та намагається пояснити щось касирці.

ІОХАННА
(голосно, говорить англійською)
Why this train been so late? We stayed for five hours at the border! Now I lose my train! Give me another ticket! Do you understand?

(Чому цей потяг прийшов так пізно? Ми простояли на кордоні 5 годин! Тепер я не встигаю на літак! Дайте мені інший квиток! ви розумієте?)

ЖІНКА-КАСИР
Жінко, що ви на мене кричите? Що ви хочете? Я нічого не розумію.

Іва відволікається та звертає увагу на іноземку. Хтось з туристів намагається пояснити касиру, що вона хоче.

ТУРИСТ

Жаліється, що потяг на кордоні затримали. Місцевий чоловік у черзі приєднується до розмови.

ЧОЛОВІК КОЛО КАСИ

Звісно затримали.
(Йоханні)
Контрабанда, розумієш?

ЙОХАННА

(жінці-касиру)
Give me another ticket! I need to leave today!

(Дайте мені інший квиток! Я маю їхати сьогодні!)

ТУРИСТ

Вона хоче інший квиток. На сьогодні.

ЖІНКА-КАСИР

Я не маю іншого білета! Відійдіть від каси, Ви затримуєте чергу!

ЙОХАННА

Wait! (Зачекайте!)

Вона дістає з кофру велику професійну камеру та показує її касиру.

ЙОХАННА

I'm a photo-correspondent, you see? I need to take pictures of Femin, do you know them? Ukraine activists girls. Naked girls, you see? They'll be in Kiev till tomorrow midday and then they fly away. I have to be in Kiev before they fly away. Can you help me? I need ticket to Kiev!

(Я фото-кореспондент, розумієте? Мені треба сфотографувати Фемін, знаєте їх? Українські дівчата -активістки. Без одягу, розумієте? Вони будуть у Києві завтра до обіду і потім летять геть. Я мушу бути в Києві до того, яка вони відлетять. можете мені допомогти? Мені потрібен квиток до Києва!)

ЖІНКА-КАСИР

Що Ви мені тою камерою машете, я кажу Вам що на Київ сьогодні немає, приходьте завтра.

ТУРИСТ

(Йоханні)
No tickets to Kiev today.

ЙОХАННА

May be a flight then? Can I fly?

(Можливо літак тоді? Я можу полетіти?)

ТУРИСТ

Вона питає про літак.

ЖІНКА-КАСИР

Літак їй!

(Йоханні, кричить)

Тут не літають! Звільніть чергу!

ЙОХАННА

(німецькою)

Sheize! (Чорт!)

Йоханна у відчаї відходить від кас, намагається зателефонувати дівчатам з Фемінем, та з ними немає зв'язку. Іва з цікавістю спостерігає за нею. Діма з хлопцями також зупиняються неподалік та роззявлюють рти. Йоханна підходить до міліціонера.

ЙОХАННА

I need wifi. Where can I find wifi?

(Мені потрібен wifi. Де я можу знайти wifi?)

МІЛІЦІОНЕР

Що Ви кажете?

ЙОХАННА

I need a place with wi fi? Wi fi understand?

(Мені потрібно місце, де є wifi. wifi, ви розумієте?)

МІЛІЦІОНЕР

Інтернет, чи шо?

ЙОХАННА

Internet, yes! Internet.

(Інтернет, так! інтернет.)

МІЛІЦІОНЕР

Я не знаю, може десь у місті запитайте.

Він виходить на подвір'я.

ЙОХАННА

Sheize!

Йоханна намагається вийти в інтернет зі свого телефону, та ходить повсюду, витягуючи руку та намагаючись зловити зв'язок.

Діма вказує на Йоханну Славкові та той наближується до неї. Іва з цікавістю спостерігає за хлопцями та іноземкою. Йоханна кладе телефон на лавку та пакує свій фотоапарат у кофр.

Діма дає сигнал АКАДЕМІКУ (18), порядного вигляду хлопцеві. Він підходить до Йоханни, з іншого боку (ближче до телефону) до неї

наближується Славко. Академік сідає поряд з Йоханною.

АКАДЕМІК

Do you need wifi? (Тобі потрібен wifi?)

ЙОХАННА

Oh, yes! Can you help me? (Так, ти можеш мені допомогти?)

АКАДЕМІК

You go to the street right, then turn left...
(Идеш вулицею направо, тоді звертаєш наліво...)

Йоханна слухає його та намагається зрозуміти, у цей час Славко хутко підбігає до лави, хапає її телефон та біжить геть. Діма сміється, Академік ледь стримує на обличчі посмішку. Йоханна обретається у інший бік, помічає втрату, Академік разом з іншими хлопцями миттєво розбігаються по вокзалу у різні боки. Іва здалеку посміхається.

ЙОХАННА

Police! Police! Sheize! (Поліція! Поліція!
Чорт!)

Діма з хлопцями зникають. Іва дивиться навкруги та не бачить нікого з хлопців. Вона безнадійно жмакає у руках квитки.

21. НАТ. ПІД ЦЕРКВОЮ. ДЕНЬ

Розлючена Йоханна з пляшкою пива та цигаркою сидить спиною до церкви. Здалеку за нею спостерігає Іва, дивиться на неї, на церкву, знову не неї. Зрештою наважується та підходить до Йоханни.

ІВА

Excuse me, can I talk to you? (Перепрошую, можу поговорити з тобою?)

ЙОХАННА

Talk to me? You know English? Fantastic!
Sure you can.

(Поговорити зі мною? Ти знаєш англійську? Фантастика! Звичайно можеш.)

ІВА

You can no smoke and drink. (Тут не можна курити та пити.)

ЙОХАННА

What do you mean? Why? (Що ти маєш на увазі? чому?)

ІВА

No smoking, no drinking here. You can't do it!
No! (Ані курити, ні пити тут. ти не можеш цього робити! Ні!)

Вона забирає цигарку з рук Йоханну, кидає її на землю та топче ногами.

ЙОХАННА
But why? (Але чому?)

ІВА
Because... (Тому що...)

Вона розмахує руками, намагаючись підібрати слово та не може пригадати.

ІВА
... Jesus Crist Super Star... Saint Pauls
Cathedral... No bad things here!

(Ісус Христос Суперзірка... Собор Святого
Петра... Не можна тут робити поганих
речей!)

Йоханна прислуховується до Іви, намагається зрозуміти та зрештою обертається назад та бачить церкву.

ЙОХАННА
Ah, a church, the saint place. Ok, I go away,
sorry! (А, церква, святе місце. Добре, я
йду, вибач!)

Вона бере пляшку пива та намагається знайти смітник, але нічого не бачить.

ІВА
I'll show you! Go with me! (Я тобі покажу!
Ходімо зі мною!)

Іва йде уперед, Йоханна слідує за нею.

ІВА
(дивлячись на кофр)
It's so big camera. Is it professional? (Така
велика камера. Вона професійна?)

ЙОХАННА
Yes. (Так.)

ІВА
So what do you do here? Want to take
pictures? (То що ти тут робиш? Хочеш
пофотографувати?)

ЙОХАННА
Yes, but not here. (Так, але не тут.)

ІВА
Where then? (Де тоді?)

ЙОХАННА
Do you know Femín? (Ти знаєш Фемін?)

ІВА

Femin? Naked girls, yes? (Фемін? Тих голих дівок?)

ЙОХАННА

Well, not only naked. (Ну не тільки голих.)

ІВА

I saw them on TV. But why them? (Я бачила їх по телевізору. Але чому вони?)

ЙОХАННА

I had an idea to make a photo-report about the role of the woman in Post Soviet Union , and I've chosen Femin, but now I think it was bad idea.

(В мене була ідея зробити фото репортаж про роль жінки у пострадянському середовищі, я обрала Фемін, але зараз я думаю, це була погана ідея.)

ІВА

No! (Hi!)

ЙОХАННА

No what? (Що ні?)

ІВА

It's great idea! But you don't need Femin. Stay here! Take pictures here!

(Це чудова ідея! Але тобі не потрібні фемін. Лишайся тут! фотографуй тут!)

ЙОХАННА

Are you joking? What to shoot here? All these crazy people?

(Ти шуткуєш? Кого тут знімати? Усіх цих божевільних?)

Вони підходять до смітника.

ІВА

You can put your bottle here. (Можеш кинути свою пляшку сюди.)

Йоханна простягає їй пляшку.

ЙОХАННА

Whould you like to drink? (Хочеш випити?)

ІВА

No. (Hi.)

Йоханна допиває та ставить пляшку у смітник.

ЙОХАННА
Thank you dear! (Дякую тобі дорога!)

Вона йде. Іва дивиться їй услід, мє квитки у руках, дивиться на них та раптом біжить до Йоханни навздогін.

ІВА
Wait!!! (Зачекай!)

Йоханна зупиняється.

ЙОХАННА
What else has happened? (Що ще сталося?)

ІВА
You can go to the football match tonight! I have one free ticket.

(Ти можеш піти на футбольний матч сьогодні ввечері. В мене є один вільний квиток.)

Вона простягає Йоханні пом'ятий квиток. Йоханна бере його.

ЙОХАННА
Football match? (Футбольний матч?)

ІВА
Yes! (Так!)

ЙОХАННА
Fantastic. (Фантастично.)

Вона бере квиток та йде.

22. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ВЕЧІР

Вночі батько з Петром завантажують товар (упаковки з блоками цигарок та алкоголю у паперових пакетах) на будівельний візок. Додому заходить Іва. Гріша зустрічає її на порозі та закриває своєю спиною Петра з візком.

ГРІША
Іванко, ще барабуля не дожарилася, йди трохи погуляй з дівчатами, я тебе покличу.

ІВА
Я не хочу барабулі.

ГРІША
То шо ти хочеш, я тобі щось інше зготую?

ІВА
Я нічо не їм так пізно.

Гріша озирається на Петра.

ГРІША

(Іві)

Тебе подруги шукали.

ІВА

Які подруги? У мене немає подруг.

ГРІША

Ну піди подивися на зірки.

Іва виходить від будинка.

Гріша вертається, переглядується з Петром та продовжує пакувати товар.

23. НАТ. СТАДІОН. ДЕНЬ

Іва присутня серед глядачів на місцевому юнацькому футбольному матчі.

ІВА

(наспівує)

...Я за ним, извини, - гордость, Я за ним
одним, я к нему одному.

Вона бачить здалеку Йоханну з фотокамерою та маше їй рукою, але та не в настрої не відповідати їй.

З іншого боку неподалік Іви сідають Діма з хлопцями (серед них Славко, Академік). Іва перехоплює випадковий погляд Діми та посміхається йому, але він ніяк на неї не реагує. Іва відвертається та продовжує стежити за грою.

Вона спостерігає за Йоханною, яка намагається сфотографувати матч та безпорадно опускає камеру - гра йде квола, нема чого знімати.

Поряд із Дімою та хлопцями група ВБОЛІВАЛЬНИКІВ, трое чоловіків, що із захопленням спостерігають за матчем.

ГРАВЕЦЬ

Пасуй мені!

Один гравець на полі передає м'яч іншому, той веде його до воріт.

ВБОЛІВАЛЬНИКИ

Давай, бий! Бий!!!

Діма вказує на одного з них Славкові та на його гаманець, що стирчить у вболівальника з куртки. Славка сідає ближче до вболівальника, тягне руку до його куртки, обережно торкається гаманця та тягне його з кишені. Гаманець застряє. Діма з напруженням спостерігає за Славкою.

Вболівальник поправляє куртку, праптом обертається до Славка та перехоплює його руку.

ВБОЛІВАЛЬНИК

Ти на кого руку підймаєш? Я тобі зараз покажу, де раки зимують!

Він міцно стискає руку Славка та тягне її до гори. Славко верещить.

СЛАВКО

Пустіть! Я нічого не робив!

Іва відволікається від матчу та спостерігає за конфліктом. Діма підходить до вболівальника та стає над ним.

ДІМА

Ти на кого свого рота роззявив? Сказали тобі пусти!

ВБОЛІВАЛЬНИК

Малишня, забирайтеся звідси, бо зараз вас всіх посадять.

Друзі вболівальника озираються на хлопців. Іва з цікавістю підіймається, щоби розгледіти, що відбувається. Вболівальник сильно штовхає Славка, той падає спиною на лаву. Діма розвертає вболівальника та дає йому кулаком у пику.

ДІМА

Чуєш, ти!.. Пацани сюди!

До Діми підскакують зі своїх місць та біжать до Діми. Друзі вболівальника розвертаються та кидаються на Діму та Славка.

ВБОЛІВАЛЬНИКИ

Ну, шмакодявки! Самі напросились!

Зав'язується масова потасовка. Іва підходить ще ближче, раптом хтось з хлопців штовхає її у спину, опиняється в епіцентрі бійки - перед нею хаотично носяться хлопці, атакують чоловіків, всі лупцюють одне одного.

ДІМА

Так, так йому, щоб знав!

ВБОЛІВАЛЬНИК

От бовдур! Я тебе навчу як жити!

ДІМА

Гати його по башці!

Йоханна відволікається від матчу та рапом, немов прокинувшись від сну, професійно переключається на бійку - намагається встигнути зробити "гарячі" знімки. Іву штовхають у натовп, вона інстинктивно виставляє руку вперед та відштовхує першого зустрічного, потім іншого, що несеться на неї.

ДІМА

Куди ти лізеш, ану заберися!

Очі Іви спалахують, серед натовпу вона впізнає Діму, вона розганяється та штовхає його в спину. Діма з розвороту одним ударом завалює Іву на землю. Цей момент встигає сфотографувати Йоханна.

Чути міліцейські гудки, бешкетники розбігаються. Вболівальники

вертається до своїх місць.

ВБОЛІВАЛЬНИК
От мілюзга, не дадуть футбол подивитись!

Іва силиться піднятися та дивиться услід хлопцям.

АКАДЕМІК
(Дімі)
Дімон, пішли!

Іва бачить, як Діма озирається у її бік та тікає.

24. НАТ. ВУЛИЦІ МІСТА. ВЕЧІР

Іва з розбитим носом та у дивному припіднятому настрої йде зі стадіону.

ІВА
Я за нім улечу в небо...

У натовпі Іва бачить Йоханну з фотокамерою та підходить до неї.

ІВА
Now you see? You can take pictures here.
(Тепер ти бачила? Можеш фотографувати тут.)

ЙОХАННА
Do you mean your broken nose? (Ти маєш на увазі свій розбитий ніс?)

Йоханна робить швидкий знімок та показує його Іві, та радісно посміхається своєму відображенню. Вона дивиться на Йоханну.

ІВА
(раптом)
It was our gang fight. (Це була бійка нашої банди.)

ЙОХАННА
You are into the gang, are you, joking? (Ти у банді - шуткуєш?)

ІВА
I tell you! It was my gang! (Кажу тобі! Це була моя банда!)

ЙОХАННА
I don't care, tomorrow I'm leaving. (Мені однаково, завтра я звідси їду.)

ІВА
O, no! Why?! (Ні! Чому?)

ЙОХАННА
It's nothing to do here, absolutely nothing.
(Тут немає чого робити, абсолютно нічого.)

Йоханна ховає камеру та йде, Іва навздоганяє її.

ІВА
Stay with me and you will make great pictures! I promise you! (Лишайся зі мною і зробиш супер фотки! Обіцяю!)

ЙОХАННА
What kind of pictures? (Якого плану фотки?)

Іва на хвилю замислюється.

ІВА
(після паузи)
I will show you life of our gang! And many other things you've never seen before. I promise!

(Я покажу тобі життя нашої банди! І багато інших речей, яких ти ніколи не бачила. Обіцяю!)

ЙОХАННА
No way. (Ні.)

Вона йде далі та зникає у натовпі, Іва розчаровано дивиться їй услід.

25. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ДЕНЬ

У батька в гостях Петро. Вони завершують пакувати посилку, що раніше приніс Петро - з цигарками та алкоголем - на кілька дрібних.

ПЕТРО
Частина товару знову не дійшла. Біда мо, що це може бути?

ГРІША
(знижує плечима)
Хороба його знає. Тепер ніде нема порядку.

Вони чують скрип дверей, Гріша кидає на товар ковдру та відводить Петра до столу. Заходить Іва.

ІВА
Добрий день.

Вона тримає хустку коло носа та удає, що шмигає.

ГРІША
Іва ти захворіла?

ІВА
Ні.

ГРІША
А що з тобою?

ІВА
Нічого, зараз пройде.

ГРІША
Йди поспи на обід.

ІВА
Не хочу я спати!

Петро дивиться на Іву.

ПЕТРО
Твоя мала вся у маму.
(Іві)
Іванко, а ти підеш на день народження до
моєї доньки?

ІВА
Мене не кликали.

ПЕТРО
Моя дружина мене також не кликала, але
я все одно піду.

ІВА
Тож ваша донька, маєте право.

Іва прислуховується до Петра, та раптом осяюється - їй в голову
приходить одна ідея. Вона швидко йде до кімнати.

ГРІША
(Петру)
Що з тою дитиною?

Петро знизує плечима.

ПЕТРО
Може на полювання поїдемо?

26. НАТ. ВУЛИЦІ МІСТА

Іва біжить містечком.

27. ІНТ. ВОКЗАЛ. РАНОК

Йоханна стоїть коло каси навколо неї натовпи туристів з рюкзаками.

ЙОХАННА
(Жінці-касиру)
I can't believe there are no tickets. How many
people go to Berlin from here?

(Я не можу повірити, що немає квитків.
Скільки людей їдуть звідси до Берліна?)

ЖІНКА-КАСИР
Звідки я знаю, приходьте завтра вранці,
коли знімуть бронь. Хто наступний?

Йоханну відштовхує хлопець з рюкзаком, що підходить до віконця касира.

ЙОХАННА
It's crazy! (Це божевілля!)

Запихана Іва прибігає до приміщення вокзалу. Вона проходить повз людей, дивиться навкруги та помічає серед туристів Йоханну. Вона радісно посміхається, настроюється та невимушеною легкою ходою йде убік Йоханни. Йоханна розгублено дивиться навкруги та помічає Іву, яка проходить повз неї.

ЙОХАННА
Hey, girl! (Ей, дівчино!)

Іва повертається.

ЙОХАННА
Wait a moment! Do you remember me?
(Зачекай хвилинку! Ти мене пам'ятаєш?)

Іва підходить до неї поважним кроком.

ІВА
I thought you've gone away. (Я думала ти вже поїхала.)

ЙОХАННА
They have no tickets to Berlin! Ridiculous!

(В них немає квитків до Берліна! Це божевілля!)

ІВА
What they say? (Що вони кажуть?)

ЙОХАННА
I don't understand. What should I do? (Я не розумію. Що мені робити?)

Іва знизує плечима та повільним кроком йде до виходу. Йохана слідує за нею.

ЙОХАННА
Can you help me? (Можеш мені допомогти?)

Іва поважно зупиняється, кидає на Йохану пихатий погляд з голови до ніг.

ІВА
I recommend you to come here in the evening again in ten hours before the train arrives. They might have tickets.

(Я би порадила тобі прийти сюди ще раз ввечері за 10 годин до відходу потяга.)

Тоді квитки можуть бути.)

ЙОХАННА

If I can buy tickets in the evening why I can't do it now?

(Якщо я можу купити квитки ввечері, чому я не можу зробити це зараз?)

ІВА

Nobody knows. (Хто зна.)

ЙОХАННА

But what I'm going to do the whole day? (Але що мені робити цілий день?)

ІВА

Come with me, I'll show you sightseings.

(Ходімо зі мною, я покажу тобі, що є цікавого у нашому місті.)

28. НАТ. ЗАЛІЗНИЦЯ/ МІСТ. ДЕНЬ

Іва з Йоханною ходять залізницею. Іва кличе Йоханну до розмальованої стіни під мостом.

ІВА

Here our gang organize different deals. (Тут наша банда вирішує різні справи.)

ЙОХАННА

What kind of deals? (Що саме?)

ІВА

I can't tell you. (Не можу тобі сказати.)

Йоханна зітхає та відвертається. Іва кидає на неї швидкий погляд.

ІВА

We have a very well system. (В нас дуже крута система.)

Вона дивиться нагору та вказує на міст.

ІВА

Let's go there! (Пішли туди!)

Дівчата підіймаються на міст та спостерігають зверху за лінією колій.

ІВА

I think it's beautiful. (Красиво.)

ЙОХАННА

(критично)

Amazing. (Неймовірно.)

ІВА

Leader of our gang is my boyfriend, our first date took place here.

(Голова банди мій хлопець, наше перше побачення було тут.)

Йоханна ліниво проходиться по мосту в один та інший бік та спускається зі сходинок. Внизу коло колії вона помічає похоронний вінок, намотаний на залізний опір мосту.

ЙОХАННА

What's this? (Що це?)

Іва змінюється в обличчі.

ІВА

I don't know. (Я не знаю.)

Вони мовчки сидять вдвох на сходинках мосту та дивляться униз на потяги. Йоханна запалює. Іва збирається духом.

ІВА

Our gang will have a fight near night club tonight. So you can take pictures...

(Наша банда буде битися під нічним клубом сьогодні ввечері. Так що могла б пофоткати.)

Йоханна засмучено дивиться на Іву.

ІВА

(продовжує)

If you are not afraid, of course. (Якщо не боїшся звичайно.)

29. НАТ. НІЧНИЙ КЛУБ. ВЕЧІР

Іва з Йоханною стоять коло клубу. На шиї Йоханни фотоапарат, вона нервово палить. З клубу лунає гучна електронна музика, на вулицю зрідка виходять представники місцевої «золотої» молоді. Нічого незвичайного не відбувається.

ІВА

In a moment we will start and it's gonna be real fight, make your camera ready. (Ми вже розпочинаємо, готуй свій фотік.)

ЙОХАННА

We are waiting for two hours already. Nobody will come. It's your fantasy dear, don't you think so?

(Ми чекаємо вже дві години. Ніхто не прийде. Це все твоя фантазія, моя дорога, тобі так не здається?)

ІВА

You should trust me more, girl. (Маєш довіряти мені мені більше, дівчино.)

ЙОХАННА

I'm fed up. I'm going to sleep. (З мене досить. Я йду спати.)

Вона кидає цигарку та йде. Іва біжить за нею.

ІВА

No! No! We will start in a moment! (Hi! Hi! Ми ось-ось розпочнемо!)

ЙОХАННА

I'm leaving. Bye. (Я йду. Бувай.)

Йоханна йде швидким кроком та зникає за рогом. У відчаї Іва натагує на голову та підходить до хлопців, старших за неї на пару років, які палять коло клубу. Вона штовхає одного з них.

ІВА

Давай, покажи, ти мужик, чи баба?

ХЛОПЕЦЬ КОЛО КЛУБА

Тобі шо треба, малий? Заберися звідси!

ІВА

Баби ви!

ХЛОПЕЦЬ КОЛО КЛУБА

Шо?

Один з хлопців штовхає Іву, другий напіддає їй ногою. Іва встає та намагається опиратись, один з хлопців влучає їй у ніс.

30. НАТ. ВУЛИЦЯ КОЛО ГОТЕЛЮ ЙОХАННИ/ ЕКСТ. ГОТЕЛЮ ЙОХАННИ

Побита та ледь кульгаюча Іва проходить під вікнами, що світяться у готелі Йоханни. Через деякий час вікна згасають. Іва розчаровано йде геть.

31. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. НІЧ

Іва погано спить, крутиться у всі боки так що її ліжко скрипить.

ГРІША

Іва, будь тихо, що з тобою? Що ти крутишся по цілій ночі?

ІВА

Як кручуся, то хоч не хоч, а мене чути! А інакше ти мене геть не помічаєш!

ГРІША

Запихайси тамо і спи, мені рано вставати.

32. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. НІЧ

Іва з шкільним портфелем виходить з хати.

33. ІНТ. ЗАЛІЗНИЧНІ КАСИ. ДЕНЬ

Дві жінки з сумками сидять на лаві у вокзальній залі та очікують свого потяга.

ЖІНКА 1

Мой ти чула, що у районі син убив маму.

ЖІНКА 2

Як? Коли?

ЖІНКА 1

Вчора вечером, 18 разів бив її стільцем по голові.

ЖІНКА 2

Вона продала січкарню, а він хотів грошей на горілку, а вона не дала.

ЖІНКА 1

Йой-йой-йой, шо цей дідько з людьми робить.

Повз них проходить Іва та підходить до залізничних кас, коло віконця порожньо.

ІВА

(жінці-касиру)

Добрий день! Я хотіла запитати, у Вас сьогодні брали квиток до Берліна?

ЖІНКА-КАСИР

Шо?!

ІВА

Дівчина, не з нашої країни, вона говорить англійською - брала у вас квиток?

ЖІНКА-КАСИР

Йди звідси дитино, що ти причепилася?
ІВА Лиш скажіть, брала чи ні.

ЖІНКА-КАСИР

У мене чоловік запив, шо ти від мене хочеш?

ІВА

Мені треба знати.

ЖІНКА-КАСИР

Все перерва, йди геть.

Вона зачиняє касу на перерву та вішає напис "Перерва".

34. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНИЙ РИНОК. ДЕНЬ

Іва ходить ринком коло вокзалу, штовхає ногою сміття.

ІВА
(наспівує)
Я к нему поднимусь в небо,
Я за ним упаду в пропасть,
Я за ним, извини, - гордость,
Я за ним одним, я к нему
одному.

Через ряд серед іншого мотлоху Іва помічає, що продається телефон Йоханни. Іва зривається з місця та біжить до прилавку.

ІВА
Можна подивитися телефон.

ПРОДАВЕЦЬ
Мала, тобі на такий грошей не стане.

ІВА
Я хочу подивитись.

Продавець з недовірою дивиться на подряпане обличчя Іви.

ПРОДАВЕЦЬ
Дивись вже.

ІВА
Звідки він у вас?

ІВА
А тобі яке діло?

ПРОДАВЕЦЬ
Ану поклади на місце!

Продавець забирає в неї телефон.

ІВА
Я хочу його купити.

ПРОДАВЕЦЬ
Триста гривень.

ІВА
То може дасте за сто п'ятьдесят?

ПРОДАВЕЦЬ
Триста кажу, це фірма.

Іва оглядається навкруги, розчаровано йде, ходить взад-вперед, дивиться на телефон. Вертається до продавця.

ІВА
Знаєте що, я буду його купляти. Я знайду гроші, тільки Ви його нікому не продавайте!

ПРОДАВЕЦЬ
Маєш півгодини.

ІВА
Я скоро!

Іва зривається з місця та біжить через колії.

35. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ

Іва вбігає до хати. Батька немає вдома, Іва нашттовхується на згортки під ковдрою - пачки цигарок розсипаються по підлозі. Іва обережно збирає їх та кладе під ковдру.

Відчиняє шафу та згрібає плаття, що надсилала мама. Відчиняє та перебирає шуфляду - серед іншого відбирає всляку біжутерію.

Серед іншого їй у руки потрапляє червона бархатна коробочка, Іва механічно відчиняє її - всередині лежить орден, виданий Гріші "Кращий машиніст Чернівецької області". Іва затримує свій погляд на ордені, обережно зачиняє коробочку, вертає її до шуфляди.

36. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНІ КОЛІЇ. ДЕНЬ

Іва з охалкою речей у руках біжить на ринок, нашттовхується дорогою на діда.

ДІД
Дивися попід ноги куди ти так летиш,
голову розіб'єш собі!

37. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНИЙ РИНОК. ДЕНЬ

Іва швидким кроком йде до ринку, бачить жінка роздивляється плаття. Іва підбігає до неї.

ІВА
(жінці на ринку, кричить)
Подивіться у мене!

Жінка обертається до Іви.

ІВА
Купіть у мене це все оптом! Я дешево
віддам. Це все нове, тільки з Італії
привезли. Мені зараз дуже потрібні гроші.
Ви так само ніде не знайдете, зможете
заробити на цьому кучу грошей. Берете?

ЖІНКА НА РИНКУ
За скільки?

ІВА
Триста.

ЖІНКА НА РИНКУ
Двісті.

ІВА

Мені не стане на те, що я хочу.

ЖІНКА НА РИНКУ

Двісні п'ятдесят і баста.

ІВА

Добре.

Жінка дає Іві 250 грн., Іва перекладає їй у руки плаття та біжить на інший бік ринку.

38. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНИЙ РИНОК. ДЕНЬ

Іва швидкою ходою підходить до продавця.

ІВА

Це я, телефон ще у вас?

ПРОДАВЕЦЬ

У мене. Триста.

ІВА

Маю двісті п'ятдесят і більше ніц, вуйку змилуйтеся віддайте за двісті п'ятдесят.

ПРОДАВЕЦЬ

Шо тебе так припік цей телефон?

ІВА

Дуже хочу цей телефон у мого хлопця такий же.

ПРОДАВЕЦЬ

Це він тебе б'є?

ІВА

Ніхто мене не б'є, це така гра. Дасте телефон?

ПРОДАВЕЦЬ

Ну бери за двісні пядесять раз так вперлася.

ІВА

Дякую, дай вам Боже здоров'я.

Іва хапає телефон та біжить до приміщення вокзалу.

39. ІНТ. ЗАЛІЗНИЧНІ КАСИ. ДЕНЬ

Іва заходить до приміщення вокзалу, вона швидко дихає та ледь пересуває ноги. Коло каси знову черга туристів. Іва ходить через людей та не бачить ніде Йоханну. За її спиною чути голос.

ЙОХАННА

(за кадром)

Excuse me, it's my turn!

Іва різко розвертається та бачить Йоханну, що стоїть у самому кінці довгої черги. Іва посміхається, здалеку спостерігає за нею, тріє свої поранення на обличчі, так щоби з'явилася свіжа кров. Йоханна стоїть у черзі, відчайдушно виглядає через людей до віконця кас. До неї підходить Іва.

ІВА

You should wake up earlier! (Ти б ще пізніше встала!)

Йоханна повертається до неї та бачить поранене обличчя Іви.

ЙОХАННА

Oh, God! What happened to your face?
(Господи, що сталося з твоїм обличчям?)

ІВА

Nothing special. I have something to you.
(Нічого такого. в мене щось для тебе є.)

Вона дає Йоханні її телефон.

ЙОХАННА

Oh thank you, it's so great! (О, дякую! Це так чудово!)

ІВА

Don't thank. Go to your Femen, it's nothing to take picture here!

(Не треба мені дякувати. Їдь до своїх Фемен, тут нема чого фотографувати.)

Іва йде.

ЙОХАННА

Wait! (Чекай!)

Іва зупиняється, Йоханна підходить до неї.

ЙОХАННА

What's your name, girl?

Іва витирає кров на носі.

ІВА

Іва.

ЙОХАННА

I'm Johanna.

Йоханна дивиться на свій телефон.

ЙОХАННА

I'm so sorry I didn't trust you... Could you tell me please what else yours gang is doing?

(Вибач, що я не довіряла тобі. Можеш мені

сказати, чим ще займається твоя банда?)

ІВА

I can't say. It's a secret. Dangerous stories about smuggling goods are not for foreigners.

(Я не можу сказати. Це секрет. Небезпечні історії про контрабанду не для іноземців.)

Йоханна дивиться на Іву, на довгу чергу...

40. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ВЕЧІР

Батько з Петром розкладають на візок товар - цигарки та алкоголь, та щільно перев'язують всю торбу.

ПЕТРО

Уявляєш, Гріша, у мене такий дурний сусід, як виліз на горище торік так і не злізав - так таращився на потяги, ніби там увидів сенс життя, а потім раз і звалився, сусідка мені не вірить, а я їй кажу, що то наркотики най дає хлопця у лікарню.

Іва заходить додому.

ПЕТРО

Привіт, Іва!

ІВА

І вам добрий вечір!

ГРІША

Бери там їш, я зранку зварив рис.

ІВА

Я не голодна.

ГРІША

Як не голодна, шо ти їла?

ІВА

Їла.

ГРІША

Ти що далі купуєш всяку заразу? Гроші тратиш. Хочеш заробити собі гастрит?

ІВА

Ніяку заразу я не купую.

ГРІША

Нас попросили допомогти поремонтувати колії, ми будемо йти. Вже й інструменти спакували.

ІВА

Я теж, зайшла переодягнутися, мене
запросила подруга на пиріг.

ГРІША

Добре, що у тебе з'явилася подруга.

Гріша з Петром виходить на подвір'я.

41. НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ІВИ ТА ГЕОРГІЯ. ВЕЧІР

Гріша з Петром палять по цигарці.

ПЕТРО

Твоя дочка у курсі діла?

ГРІША

Нащо її вмішувати у це болото?

ПЕТРО

Вона так якби щось знала.

ГРІША

Що ти таке дурне говориш, звідки?

ПЕТРО

(після паузи)

Може таки поїдемо вб'ємо якогось
кабанчика, зробимо шашлик?

ГРІША

Може яюсь.

42. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ВЕЧІР

Іва дістає аркуш паперу, поглядає на двері та швидко пише записку:

«Діма, я тебе кохаю. Чекатиму на тебе завтра в 11 годині вечора під
старим залізничним мостом. Твоя Іва».

Вона швидко складає аркуш та непомітно вкладає записку у партію
цигарок. Гріша з Петром вертаються.

ІВА

Може хочете чаю на дорогу?

43. НАТ. ЗД КОЛІЇ

Петро з Грішею вивозять візок з будинка Георгія, везуть його через
залізничні шляхи.

ГРІША

Хто сьогодні черговий, Степан?

ПЕТРО

Має бути Степан.

ГРІША

То добре.

Слідом за ними на відстані йде Іва.

44. НАТ. МІСТ. НІЧ

Іва обходить батька та Петра підіймається на сходинки мосту та бачить вогник від сигарети, що світиться у темряві.

ІВА
Йоханна? It's me! (Це я!)

Вогник від цигарки наближується до неї.

ЙОХАННА
I thought you wouldn't come. (Думала ти вже не прийдеш.)

ІВА
Be quiet! Follow me! (Тихо будь! За мною!)

Дівчата підіймаються на міст та ховаються за перилами. Згори вони спостерігають за Грішею з Петром, які зустрічають міліціонера, щось Петро дає йому та вони везуть візок далі, до потягу, що стоїть на захисних шляхах.

45. НАТ. МІСТ. ВЕЧІР

Іва з Йоханною займають споглядальну позицію на мосту, Іва показує зручне місце для фотографування.

Вони помічають батька з Петром та спостерігають, як вони пакують у потяг контрабанду. Йоханна дістає камеру та націлюється, аби зробити знімки.

ІВА
Wait! Main heroes will come later. Look, this place is good for shooting.

(Чекай! Основні герої з'являться пізніше. Дивись, вмощуйся тут, тобі тут буде добре знімати.)

Іва вказує Йоханні, де їй краще встати. Йоханна робить серію знімків, як Гріша з Петром заходять до вагону та транспортують всередину товар з візка. Потому вони зникають всередині вагону.

Іва прогулюється по мосту, поглядаючи у бік потягу.

ЙОХАННА
What do they put inside? (Що вони поклали всередину?)

ІВА
Be quiet, I'll tell you later. (Тихо, скажу пізніше.)

Йоханна запалює ще одну цигарку. Іва витягає її з рота Йоханни, кидає на землю та топче її ногами.

ІВА
Are you crazy? Not now! My boys can notice you! (Ти що, здуріла? Не зараз! Хлопці можуть побачити тебе!)

Гріша з Петром виходять з вагону з порожнім візком, йдуть залізницею. Іва тягне Йоханну за широкі перила.

ІВА
We have to wait. (Треба зачекати.)

Вони стоять на мосту, сховані за перилами. Під мостом проходить потяг та знову стає тихо.

ЙОХАННА
I want to smoke. (Хочу курити.)

ІВА
No! (Hi!)

ЙОХАННА
Are you sure, someone will come? (Ти впевнена, що хтось прийде?)

ІВА
If you want to go - go! You'll everything like last time! (Якщо хочеш йти - иди! Пропустиш все як минулого разу!)

Іва йде від Йоханни по мосту, виглядає навкруги. Йоханна зітхає та лишається на місті. Іва злегка нервує, дивиться удалечінь, тоді убік Йоханни, під міст. Вона бачить, що Йоханна виходить зі свого сховиська та ховає камеру.

На обличчі Іви відображається відчай. Вона кидає погляд убік вокзалу та раптом бачить групу людей у чорному, що виходять з тунелю та обережно переходять залізничні колії. Іва зривається з місця та мчить до Йоханни.

ІВА
They are coming! Hide yourself! (Воний йдуть! Ховайся!)

Діма з хлопцями один за одним перелазять під вагоном на колію на запасних шляхах. Іва впізнає Діму. У неї запалюються очі.

ІВА
(збуджено)
I have to join my gang. Don't even move from this place! I'll find you here after all.

(Мені треба йти до своїх. Навіть не рухайся з місця! Я знайду тебе тут після всього.)

Іва тікає під міст. Йоханна встає на місце, що їй вказала Іва та дістає камеру.

46. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНІ КОЛІЇ. ВЕЧІР

Іва збігає до потягу, махає знизу Йоханні, біжить далі та зникає з її очей. Вона ховається між вагонами, за кілька вагонів від хлопців та завмирає там.

Четверо молодих хлопців у темному одязі вибираються з-під вагону і обережно підходять до того ж самого вагона, де щойно були Гріша та Петро.

Іва з відкритим ротом слідкує за ними, особливо за Дімою. Вона бачить, як Діма підсаджує Славка.

ДІМА

Скоро, поки менти не побачив. Кіниси, малий!

Славко застрибує у вікно та відкриває його ширше. Слідом за ним через вікно до вагону пробирається Діма, Вася та Юрко а Академік лишається на вулиці.

47. НАТ. МІСТ. ВЕЧІР

Йоханна з мосту робить серію знімків.

48. ІНТ. ВАГОН ПОТЯГУ. НІЧ

Всередині вагону Діма та решта швидко розкручують полиці та витягають з-під них упаковки блоків цигарок.

ДІМА

Добре тримай, шо за ратиці маєш.

СЛАВКО

А ти не кидай.

ДІМА

Шо?! Зараз я тебе на місце цих дзиґарів запхаю. Як ти до мене говориш?

49. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНІ КОЛІЇ. ВЕЧІР

Іва з просвіту між вагонами спостерігає, як через якийсь час Діма передає через вікно хлопцям дві упаковані коробки, одні з тих, що сховали Гріша з Петром.

Йоханна фотографує хлопців та ховається за перилами моста.

Іва не зводить очей з мужньої фігури Діми, який моторно вибирається з вікна та зістрибує униз. Іва завмирає та намагається не ворушитись.

Зовсім поряд із нею проходять Діма та хлопці з товаром. Іва захоплено спостерігає за Дімою із темряви у той час як він прислуховується, дивлячись у її бік - світло ліхтаря сліпить йому очі, через що він не помічає Іву.

ДІМА

Все тихо. Ходімо!

Хлопці розбирають коробки з товаром та йдуть колією.

ВАСЯ

Цього разу ми більше нагребастали.

СЛАВКО

Може тепер мені хоч почесному
дістанеться. Я зараз!

Коли їх кроки стає не чути, Іва виглядає з вагону. Її ледь не помічає Славко, що відійшов відлити. Іва ховається, Славко дивиться у її бік та вертається, звідки йшов. Іва тікає у інший бік.

50. НАТ. ЗД КОЛІЇ/ МІСТ. НІЧ

Іва підбігає до сходинок мосту та знову помічає Йоханну по вогнику цигарки у темряві. Іва підходить ближче до неї та сідає поряд на сходинку.

ІВА

It was a good deal, very good. (Ми дали
джьосу цього разу.)

ЙОХАННА

What did you take? (Що ви взяли?)

Іва лише зверхньо дивиться на неї. Йоханна, не дочекавшись відповіді, простягає Іві фотоапарат.

ЙОХАННА

Look! (Дивись!)

Іва з удаваною байдужістю розглядає фотокартки.

ІВА

I thought you are a professional
photographer.

51. НАТ. ЗАЛІЗНИЦЯ. НІЧ

Задоволена собою, Іва йде на залізничні колії. Вона ходить по одній рейці, розкинувши руки та намагаючись утримати баланс.

ІВА

(наспівує)

Я к нему одному...

52. ІНТ. СПОРТКЛУБ. НІЧ

Діма у спортклубі перебирає нагребоване, ділить між хлопцями.

ДІМА

Це тобі, (Славкові) ти ще замалий для
цього, (третьому) бери..

СЛАВКО

Чого мені так мало?

ДИМА

Щоб ти менше гавкав... Добре, це тобі на продаж, продаш, гроші віддаш мені, я поділю на всіх.

Він знаходить записку. Читає здивовано та викидає її.

ДИМА

А це що за дрян? Пф.

53. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. РАНОК

Іва відчиняє платяну шафу, серед порожніх вішалок висять два плаття, , що лишилися з тих, що колись прислала мама. Іва виймає їх, одягається.

ІВА

Це якесь прісне, невеселе. О те, що треба!

Вона переодягається в більш яскравіше. До кімнати заходить Гріша.

ГРІША

Куди це ти так вибринджуюєшся?

ІВА

Нікуди, до школи. До нас сьогодні прийде нова вчителька.

Іва цілує батька та біжить до школи.

54. НАТ. ПОДВІР'Я ШКОЛИ. ДЕНЬ

Іва підходить до шкільного подвір'я. Коло воріт на неї чекає Йоханна з фотокамерою та цигаркою. Школяри, що заходять до школи, озираються на неї. Йоханна бачить Іву та здалеку махає їй рукою. Іва зупиняється коло воріт.

ЙОХАННА

How do you do! You look beautiful today!
(Привіт! Чудово виглядаєш!)

ІВА

Thank you! (Дякую!)

Йоханна підходить ближче до Іви.

ЙОХАННА

What if we go to see other sightseing places instead of your lessons? (Може підемо щось ще мені покажеш замість своїх уроків?)

Іва відступає від неї, напускає на себе поважний вигляд.

ІВА

I have to study! (Мені треба вчитися!)

ЙОХАННА

Come on, you'll miss only one day! Show me something else!

(Облиш, ти пропустиш лише один день!
Покажи мені щось іще!)

Іва заходить у подвір'я та йде у напрямку школи. Йоханна йде за нею.

ЙОХАННА

I've stay here because of you, Iva, don't leave
me alone!

(Я лишилась тут через тебе? не лишай
мене одну!)

Іва зупиняється, розвертається до Йоханни.

ІВА

(рішуче)

You'll have to wait. I can't miss my lesson.
(Мусиш зачекати. В мене уроки.)

Вона розвертається та йде. Рішучий вираз її обличчя змінюється
відчайдушним небажанням йти до школи.

55. ІНТ. ШКОЛА. ДЕНЬ

Іва підіймається на другий поверх та через вікно спостерігає за
Йоханною. Назустріч Іві йдуть дві школярки, вони повертають ближче
до Іви та, проходячи повз неї, штовхають її. Іва розвертається та сильно
штовхає обох у відповідь, так що вони ледь не падають. Дівчата
верещать. Руку Іви перехоплює ВЧИТЕЛЬКА.

ВЧИТЕЛЬКА

Ти така сама, як твій тато. Краще б тебе
взагалі вигнати з школи, а то ще когось
уб'єш.

ІВА

Він нікого не вбивав.

ВЧИТЕЛЬКА

Аякже. Жінка сама штрикнула під колію.

ІВА

А ви свічку тримали?

ВЧИТЕЛЬКА

Як ти зі мною говориш? Всі це знають.
Йди у клас.

ІВА

Самі ідіть.

Іва швидко йде коридором у протилежний бік, підходить до вікна та
помічає Йоханну, яка йде з воріт школи. Іва стрімголов зривається з
місця та біжить за нею.

56. НАТ. ВУЛИЦЯ ЗА ШКОЛОЮ. ДЕНЬ

Іва навздоганяє Йоханну. Йоханна здивована її бачити.

ІВА

Can you imagine, my lesson were canceled.
Let's go to one place, I'll show you what we
have stolen from the train.

(Уявляєш, уроки відмінили. Пішли покажу
тобі, що ми зтягнули з потяга.)

Іва швидким кроком йде вперед, Йоханна рушає за нею.

57. НАТ. ВУЛЦЯ МІСТА. ДЕНЬ

Іва з Йоханною йдуть вулицею до аптеки.

ІВА

Don't say a word. If they hear your English
they'll call police immediately. And hide your
camera.

(Не кажи ні слова. Як вони почують твою
англійську, відразу ментів покличуть. і
сховай свою камеру.)

ЙОХАННА

OK. (Добре.)

58. ЕКСТ. АПТЕКА. ДЕНЬ

Вони підходять до аптеки та заходять всередину.

59. ІНТ. АПТЕКА. ДЕНЬ

Іва з Йоханною входять в аптеку, Микола стоїть коло прилавка.

ІВА

Добрий день Вам!

МИКОЛА

Добрий! Кого це ти привела?

ІВА

Вона також буде працювати.

МИКОЛА

Вона знає, що робити?

ІВА

Я їй покажу.

МИКОЛА

Вона чиста? Ментів не нашле? Микола
дивиться на Йоханну, вона злегка
посміхається йому та тримає кофр з
камерою за спиною.

ІВА

Це моя родичка, не здасть.

МИКОЛА
Палець на відріз даєш?

ІВА
Даю!

МИКОЛА
Йдіть працюйте.

60. ІНТ. ПІДСОБКА АПТЕКИ. ДЕНЬ

Іва з Йоханною спускаються до підсобки, всередині за столами вже працює кілька людей. Вони сідають за вільний стіл. Іва витягає з коробки пачку ліків та капелярну ручку.

ІВА
(виразно, слово за словом)
Дивись та повторюй за мною.

Йоханна лише киває у відповідь.

61. ІНТ. ПІДСОБКА. ВЕЧІР

Іва з Йоханною у порожньому залі перебивають дати. На столі перед ними купа пачок. Серед інших робітників у залі лишилась одна ЖІНКА, вона збирає речі та йде нагору.

ЖІНКА В АПТЕЦІ
(до Іви)
Ви ще лишаєтесь?

ІВА
Ще трохи попрацюємо.

ЖІНКА В АПТЕЦІ
До побачення!

ІВА
До побачення!

Жінка йде, Іва з Йоханною лишаються самі.

ЙОХАННА
(напівголоса)
Do people buy expired medicine? (Люди купують зіпсовані ліки?)

ІВА
It's cheap. (Вони дешеві.)

Йоханна обережно витягує камеру та фотографує Іву і ліки. Вона робить кілька знімків кладе фотоапарат на стіл та виставляє кадр - розкладає ліки по столу, як краще для композиції. Іва схоплює фотоапарат та починає зі сміхом фотографувати Йоханну. Йоханна опирається, закриває долонню об'єктив фотоапарату.

ЙОХАННА
Stop it! Stop it! I can be imprisoned for it in

my country.

(Припини! Припини! Мене посадять за це у
моїй країні.)

ІВА

Just say it's a game. (Скажи, що це гра.)

Згори стає чути голоси.

МИКОЛА

(за кадром, Славкові)

Ти знову за своє? Я тобі покажу життя,
будеш, будеш тут у мене день і ніч пахати,
поки не відучишся курити! Ану пішов!

ІВА

Hide camera, he goes here! (Ховай камеру,
він йде сюди!)

Йоханна з Івою швидко ховають фотокамеру та зображають, ніби
працюють. Через хвилину Микола штовхає до підвалу Славка.

МИКОЛА

Маєш тут все прибрати, на!

Він кидає сину ганчірку.

МИКОЛА

(продовжує)

І так щоразу, коли я видітиму, що ти
куритимеш. Я так тяжко роблю, а ти ще
мої гроші прокурюєш!

СЛАВКО

Я сам собі можу гроші заробити!

МИКОЛА

Так чого не заробляєш?

СЛАВКО

Бо ти мене заставляєш ці ящики
взад-перед носити.

МИКОЛА

Поки все не поскладаєш, не помиєш, я
тебе не випущу звідси!

Славко бере ганчірку та йде у кут підвалу.

СЛАВКО

(про себе)

Цап клятий.

Йоханна з цікавістю спостерігає за ними.

62. ЕКСТ. АПТЕКА/ВУЛИЦІ МІСТА. ВЕЧІР

Іва та Йоханна виходять з аптеки, Іва розподіляє зароблені гроші.

ІВА

This is yours, this is mine. Take it! (Це твоє, це моє. Бери!)

ЙОХАННА

First money I've earned in Ukraine. Good deal! Let's have a drink somewhere?

(Перші грої, що я заробила в Україні. Ходімо чогось вип'ємо?)

ІВА

Sorry, I have to go now. I have a date with Dima, my boyfriend.

(Вибач, але мені треба йти. В мене пбачення із Дімою, моїм хлопцем.)

63. НАТ. МІСТ. ВЕЧІР

Іва біжить під міст та чекає там на Діму.

ІВА

(наспівує)

Я за ним улечу в небо Я за ним упаду в пропасть...

Ніхто не приходить. Йоханна здалеку бачить, що Іва сама. Вона робить кілька знімків Іви на мосту посеред залізничних колій. Іва чекає-чекає та раптом біжить під міст і зникає з її очей.

Йоханна не розуміє, куди вона побігла, чи побачила когось чи з якоїсь іншої причини. Йоханна йде. Іва застрибує на вантажну вагонетку та проїжджає на ній частину шляху. Тоді зістрибує на рейки та шкандибає по них.

64. НАТ. ЗД КОЛІЇ. ВЕЧІР

Йоханна обходить ще раз місця, що їй показала Іва, фотографує їх детальніше. Вертається до вінка коло залізної колії, робить знімки. До неї підходить ПРАЦІВНИК ЗАЛІЗНИЦІ.

ПРАЦІВНИК ЗАЛІЗНИЦІ

Що ви фотографуєте?

ЙОХАННА

What? (Що?)

ПРАЦІВНИК ЗАЛІЗНИЦІ

Що фотографуєте, кажу?

Він вказує на її камеру.

ЙОХАННА

No, nothing! Just nothing! (Нічого! Нічого!)

ПРАЦІВНИК ЗАЛІЗНИЦІ
Тут не можна знімати. Дайте сюди камеру!

Він намагається взяти камеру, Йоханна відступає.

ЙОХАННА
I'm sorry I can't give to you, it's my private property!

(Вибачте, але я не можу її вам дати, це моя приватна власність!)

ПРАЦІВНИК ЗАЛІЗНИЦІ
Подивися на неї! Видалай все що назнімала махом!

ЙОХАННА
I'm a member of European Union, I'll show you my passport. (Я громадянка ЄС, я покажу свій паспорт.)

ПРАЦІВНИК ЗАЛІЗНИЦІ
Шо?

ЙОХАННА
You'll have problems! (У Вас будуть проблеми!)

Вона намагається дістати з кофру свій паспорт.

ПРАЦІВНИК ЗАЛІЗНИЦІ
А ну пішла звідси, еропіан юніан, трясся його матері, щоб я тебе більше тут не бачив!

Йоханна йде геть швидким кроком.

65. НАТ. МІСТ. ВЕЧІР

Йоханна проходить через колії і під мостом, з фотоапаратом на шиї, та раптом наштовхується на Діму та групу хлопців, що палять та п'ють пиво коло розмальованої стінки під мостом. Вася свище їй услід.

Йоханна невимушено йде далі повз них. Діма поглядом вказує Славкові на Йоханну він переходить їй дорогу. Йоханна вимушена зупинитись. Вона зверхньо дивиться на Славка.

СЛАВКО
Маєш прикурити?

ЙОХАННА
I don't understand. (Я не розумію.)

СЛАВКО
Шо?

АКАДЕМІК
A smoke, cigarette. (Курити, цигарка.)

Йоханна кидає погляд на Академіка.

ЙОХАННА
Thank you, dear! (Дякую, любий!)

Вона дістає пачку з цигарками та дає одну Славкові. Славко підіймає руку з цигаркою.

СЛАВКО
А де вогонь?

АКАДЕМІК
He needs a fire. (Йому потрібень вогонь.)

Йоханна з цинічною посмішкою дивиться на Академіка, тоді витягає запальничку та дає Славкові прикурити. Діма оцінює її фігуру та кидає погляд на її дорогу камеру. Дає хлопцям знак та вони півколом стають навколо Йоханни.

Славко прикурює та весь час зиркає на Діму, готовий у будь який момент зірвати фотоапарат з шиї Йоханни.

Йоханна обертається, оцінює помічає погляди хлопців. Вона відсуває фотоапарат убік та підходить близько до Діми, майже торкаючись його грудьми.

ЙОХАННА
Chose, boy what is better to look at.
(Обирай, хлопчику, на що тобі краще дивитись.)

ДІМА
Шо?

АКАДЕМІК
(Дімі)
Вона каже, що ти не на те дивишся.

Діма криво посміхається, Йоханна штовхає його плечем та йде від них. Діма зачаровано дивиться їй услід.

ДІМА
А дівка нічого собі.

66. НАТ. ПОДВІР'Я ІВИ ТА ГРІШИ. НІЧ

Пізно ввечері у Гріши у гостях сидить Петро. Вони палять та дивляться на залізну дорогу.

ПЕТРО
А ти знаєш, яка найменша у світі пташка?

ГРІША
Яка?

ПЕТРО
Колібрі. Яюсь я мав перевозити у консервах їхні ножки, з них

найделікатніше м'ясо. Колібрі присипають,
а ножки відрубують і консервують. Та так
і не склалося, то і добре.

У далені повз них проїжджає потяг.

ПЕТРО

(продовжує)

Я так би хотів бачити, як ті найменші
птахи літають, поїхали Гріша туди, ми ж
так і ніде не були за все життя.

ГРІША

А шо їхати, жити все одно тут треба.

ПЕТРО

То може хоч на полювання поїдемо?

Гріша встає, кидає цигарку.

ГРІША

Де та Іва?

67. НАТ. ЗД ШЛЯХИ/ МІСТ. РАНКОВИЙ РЕЖИМ

Іва продовжує чекати на Діму. Сходить сонце. За нею приходять Гріша.

ГРІША

Іванко! Іванко, стій! Ти що тут робиш? Я
тебе всю ніч шукав. І

ва швидким кроком йде від батька, він йде слідом за нею та зрештою
навздоганяє її.

ГРІША

Ти мене у гріб хочеш звести? Мама
ввечері телефонувала, а тебе не було!

ІВА

Не бреши! Мама телефонує раз на місяць.
І цього місяця ми вже з нею говорили.

Їм назустріч іде жінка, КАТЯ (45). Вона бачить Грішу, зупиняється та
починає голосити.

КАТЯ

Ти дідьку, вбивця лєстий, як твоя нога ще
може ступати на це місце!

Гріша змінюється у обличчі, розгублено дивиться на Катю.

КАТЯ

(продовжує)

Аби тебе світ не знав, яку псячу маєш
морду, скільки ти нагрішиш, до сорокового
коліна будеш спокутувати прокльони, не
дочекаєшся своєї смерті!

ІВА

(Каті)

Йдіть собі куди йшли, вам що треба?!

КАТЯ

(Гріші)

Ще дитину тобі Бог дав, чого ти її навчиш?
Добре зробила твоя жінка, що лишила тебе, треба було ще й дівчину забрати, ти що тварюко, людину виховаєш?

Іва тягне батька додому.

ІВА

Тату пішли додому!

68. ІНТ. КАФЕ ДЕНЬ

Йоханна у кафе поглядає через вікно на дорогу. За сусіднім столиком сидять два митника. Йоханна з цікавістю спостерігає за ними.

МИТНИК 1

Митний пункт за містом закриють.

МИТНИК 2

Що була перевірка?

МИТНИК 1

Да, найшли контрабанду, вилучили всі дзигари, алкоголь, посадили і тих хто возив і митників.

МИТНИК 2

Жаль, таке добре молдавське вино провозили.

МИТНИК 1

Я ще маю трохи, вже минулого разу тяжко було, але я таки зміг щось урвати. Якийсь іноземець провозив, ніяк не хотів платити, я день з ним мучитися, поки хоч якесь бабло збив. Так що у мене є пару ящиків, хочеш спробувати.

МИТНИК 2

Пішли.

Вони проходять повз бару. У барної стійки Діма передає бармену кілька блоків цигарок, бармен ховає їх під прилавок.

ДІМА

Виставляй як завжди, а в неділю можеш підняти ціну, має бути багато туристів.

БАРМЕН

Добре!

Йоханна між іншим звертає на них увагу. Діма помічає її та посміхається

їй. За віконцем дорогою до школи йде Іва з рюкзаком, Йоханна помічає її, лишає гроші на столику та виходить на вулицю.

69. НАТ. ВУЛИЦЯ МІСТА/ ЕКСТ КАФЕ. ДЕНЬ

Йоханна виходить з кафе, та бачить Іву, яка йде вперед по дорозі.

ЙОХАННА
(кричить)
Іва!

Іва обертається, бачить Йоханну, миттєво змінюється в обличчі, приймає томний вигляд. Повільно підходить до Йоханни.

ІВА
Give me cigarette please! (Дай мені цигарку
будь ласка!)

ЙОХАННА
Hi dear, have you started smoking? (Привіт,
люба! Невже ти розпочала курити?)

ІВА
Today yes. (Сьогодні так.)

ЙОХАННА
But why, dear? (Але чому, любя?)

ІВА
You are so polite abroad, always dear,
thanks, excuse me... (Ви такі ввічливі за
кордоном, завжди дорога, любя, дякую,
вибач...)

ЙОХАННА
And you always ask "Шо?" no matter what
the subject is. (А ви завжди запитуєте
"Шо", про що б не йшла мова.)

ІВА
Of course, it's a main question in Ukraine.
(Звичайно, це головне питання на Україні.)

Йоханна дістає цигарку та дає Іві прикурити.

ЙОХАННА
Here you are. (Тримай.)

ІВА
Thanks! (Дякую!)

ЙОХАННА
Шо?

Обидві дівчини сміються. Іва закашлюється, іде сідає на лаву та продовжує свої спроби курити. Йоханна сідає поруч.

ЙОХАННА

So, what's the reason? (Отже, в чому причина?)

ІВА

I had celestial sex, right on the rails. Trains go though us, and we in crazy passion kisses, and so on, you know. Dima did not stop all night long. Oh, I am so exhausted.

(У мене був астрономічний секс, прямо на рейках. Потяги проїзджали, а Діма не зупинявся, таке витворяв...)

З кафе виходить Діма та роздивляється навкруги, немов виглядає когось. Іва бачить його.

ІВА

(швидко)

Go with me, I'll show you something. (Ходи я тобі щось покажу.)

Іва кидає цигарку. Дівчата йдуть. Діма дивиться їм услід.

70. НАТ. ПОДВІР'Я ІВИ ТА ГРІШИ. ДЕНЬ

Гріша палить коло хати, споглядає за потягами. Встає, ходить по двору, не знаходить собі місця. Бере поліна, починає завзято, одне за одним рубати дрова. Зрештою спиняється. Глибоко дихає. Швидко йде до хати.

71. ІНТ. БУДИНОК ГРІШИ ТА ІВИ. ДЕНЬ

Гріша підходить до шуфляди, дістає червону бархатну коробочку, відчиняє її, дістає орден. Дивиться на нього, обережно потирає рукавом сорочки, посміхається йому. Чипляє орден собі на груди, підходить до дзеркала, дивиться на себе.

Поступово суворі риси його обличчя пом'якшуються, він занурюється глибоко в себе у думки, емоційно переживає щось, починає схлипувати, знову дивиться у дзеркало на себе з орденем та плаче мов дитина.

72. НАТ. АВТОБУСНА СТАНЦІЯ. ДЕНЬ

Іва з Йоханною проходять коло автобусної станції. Іва бачить підлітків, схожих на спортсменів, та їх тренера. Вони сідають до міжнародного автобуса. Разом з ними до автобуса заходять жінки та чоловіки середнього та похилого віку.

ІВА

Look these children rob metal from people's yards, steal food in shops. Dima trains them well. It's out new generation. Now they are going to sport competitions. They must be strong enough, you know.

(Ці дітлахи металом у людей з подвіря тягнуть, продукти у магазині крадуть. Діма їх добре дрисірує. Зараз вони їдуть на

спортивні змагання, вони мають бути сильними.)

Іва підходить до водія автобуса, Йоханна чекає на неї здалеку та робить кілька знімків.

ІВА

Добрий день, куди їдете?

ВОДІЙ

На чемпіонат до Варшави. Везу молодих боксерів.

ІВА

Щасливої вам дороги. Вона вертається до Йоханни.

ІВА

These people are my claints, I take care about transfer them to abroad. Now we've solved some problems.

(Ці люди мої клієнти, я відповідаю за їх транспортування за кордон. Зараз ми вирішували деякі питання.)

Серед людей розгублено ходить Катя, Іва помічає її та, поки та її не побачила, відходить разом з Йоханною.

ЙОХАННА

Do all these people old and young go to the same competitions?

(Невже всі ці люди, старі і молоді їдуть разом на змагання?)

ІВА

Old people are illegal workers. They can't find job here that why they go abroad to take care of ill, old people almost the same as they are.

(Старші люди нелегально виїжджають на заробітки. Тут їх на роботу вже ніде не беруть, а там вони дивляться за такими самим бабами.)

ЙОХАННА

But why? Don't they have any govermnet support? (Але чому? Вони не мають пенсії?)

ІВА

They do, but it just like for bread, also their children can't find job and they need to help them.

(Мають, але це більше на хліб, до того ж їх діти не можуть знайти роботу, то мусять

їхати допомогати.)

ЙОХАННА

But why do they go with sportsman? (Чого разом зі спортсменами їдуть?)

ІВА

For visa. It's easier to open visa if they call yourself a sportsman. (Так їм легше візу відкрити, коли ти кажеш, що ти спортсмен.)

ЙОХАННА

Do they come back? (Вони вертаються?)

ІВА

Some people die there, someone return to die here. Every family here lives like this. My mother as well. Illegal people transporting is another business of our gang.

(Кого там хоронять, а хто сюди помирати їде. Тут всі так живуть. Моя мама також. Нелегальне перевезення людей за кордон - це інша справа, якою займається наша банда.)

Вони гуляють станцією.

ІВА

There are some other way to cross the border, but more dangerous. (Можна і по-іншому виїжджати, але то небезпечно.)

Вона показує Йоханні на фуру здалеку, до якої вантажать холодильники.

ІВА

Look, some of these frigeraitors are alive, there are humans inside who wants to go abroad. Its safely, but you shouldn't afraid of closed space. I wanted to go to my mom to Italy like that.

(Он там живі холодильники, у них люди також тікають звідси. Це надійно, але треба подолати клаустрофобію. Я так збирала їхати до мами в Італію.)

ЙОХАННА

Why you didn't do it? (Чого не поїхала?)

ІВА

Dima asked me to date with him. (Діма запропонував мені зустрічатись.)

ІВА

(після паузи)

We are near my house, let's come inside. (Ми поряд з моєю хатою, ходи, я тобі покажу, де я живу.)

73. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ДЕНЬ

Іва з Йоханною заходять до Іви у хату.

ІВА

This my home and you are my guest now.
(Це мій дім, і ти мій гість.)

ЙОХАННА

Thank you! (Дякую!)

ІВА

Шо?

Дівчата сміються. Йоханна помічає на порозі склад запакованих цигарок.

ЙОХАННА

Is it another package of expired medicine?
(Це упаковки ліків, поза терміном придатності?)

ІВА

No, we work also with cigarettes and alcohol.
Here they are. (Ні, ми працюємо ще із цигарками та алкоголем. Ось і вони.)

ЙОХАННА

Why do you keep them in your place? (Чому ти зберігаєш все у своїй хаті?)

ІВА

Dima trusts me only. (Діма довіряє тільки мені.)

ЙОХАННА

So, as far as I understand, your gang transports expired medicine, cigarettes, anything else?

(Отже, наскільки я зрозуміла, твоя банда транспортує зіпсовані ліки, цигарки, щось ще?)

ІВА

Yes, sometimes we make deals with cheap jewellery, we are selling ut saying as it is gold.

(Так, іноді ми маємо справу із дешевою біжутерією, продаємо її як зоолото.)

Іва відкриває шуфляду та показує Йоханні біжутерію, що лишилась від мами.

ІВА

Look, it really looks like gold. (Дивись, це і справді схоже на золото.)

Йоханна помічає у шуфляді червону бархатну коробочку.

ЙОХАННА

What's this? (Що це?)

Іва дістає коробочку.

ІВА

Oh, it lefts from one of our clients, we've transported him through the border. It's very rare thing - his grandfathers order, he has got during the war.

(О, це лишилося від одного з наших клієнтів, ми перевозили його через кордон. це дуже рідка річ - орден його діда, який він отримав під час війни.)

Йоханна бере коробочку, дістає орден.

ЙОХАННА

What's written here? (Що тут написано?)

ІВА

For the best tank driver of Cherniveckiy area. (Кращому танкісту Чернівецького району.)

Йоханна у захопленні розглядає орден.

ЙОХАННА

Listen Iva! Can you sell it to me? The matter is I have a collection of German orders of the Second World War period and it would be great...

(Слухай, іво. Можеш мені його продати? справа в тому, що в мене є колекція Німецьких орденів часів Другої Світової війни і було б чудово...)

ІВА

(зненацька)

If you like it - take it! It will be my present! (Якщо він тобі подобається - бери його! Це буде мій тобі подарунок!)

ЙОХАННА

Are you serious? (Ти серйозно?)

ІВА

Of course! Take it! I don't need it anymore! (Звичайно! Візьми його! Мені він більше не потрібен!)

ЙОХАННА

Oh thank you, Iva! I can't believe... (О, дякую, Іва! Я не можу повірити...)

Іва щиро посміхається, вкладає орден до коробочки та дає його Йоханні.

ІВА

Now it yours! (Тепер він твій!)

Йоханна бере орден та кладе його у кофр.

ІВА

Let's go! I'll show you something else!
(Ходімо! Я покажу тобі дещо ще!)

Іва веде Йоханну до старого холодильника.

ІВА

Look here. Dad wants to throw this refrigerator away, it doesn't work anymore. and I trained in it for how much time I can stay there, in case I go to my mom.

(Дивись сюди. Тато хоче викинути цей холодильник, він вже не працює, а я тренувалася у ньому скільки зможу витримати, якщо їхати до мами.)

Вона відчиняє двері холодильника.

ІВА

I've spent plenty of time inside it before. I had a special tube to breathe inside.

(Раніше я проводила у ньому багато часу. В мене і трубочка була, щоб дихати.)

ЙОХАННА

Can you show this tube to me? (Можеш показати мені цю трубочку?)

ІВА

Sure! (Звичайно!)

Вона виймає з шафи трубочку та показує її Йоханні.

ІВА

Rather simple tube. (Така собі проста трубочка.)

Іва забирається у холодильник, прикриває дверцята та дихає через трубочку.

ІВА

I did it like this. (Ось так я це робила.)

Іва відчинає двері. Йоханна з цікавістю спостерігає за Івою, в неї

запалюються очі.

ЙОХАННА

Can you please show me all the process for my photo report?

(Можеш будь ласка показати мені весь процес для мого фото репортажу?)

ІВА

Sure! And I will send this photos to my mom later. (Звичайно! А потім я відправлю ці фотки своїй мамі.)

Йоханна дістає камеру.

ЙОХАННА

Are you ready? (Готова?)

ІВА

Yes! (Так!)

Йоханна робить кілька знімків Іви всередині відчиненого холодильника.

ЙОХАННА

We can start! (Можемо починати!)

Іва зачиняє дверцята холодильника, лишаючи трубочку зовні. Йоханна робить кілька знімків. Двері самі собою відчиняються.

ІВА

Close it tagh from your sight! (Закрий міцно зі свого боку!)

Йоханна зачиняє дверцята та продовжує фотографувати: зачинений холодильник із трубочкою, саму трубочку.

ЙОХАННА

Are you OK? (Ти в порядку?)

ІВА

OK! (Так!)

Йоханна продовжує фотографувати холодильник з різних ракурсів.

ІВА

(після довгої паузи)

Well, open the door! (Добре, відчиняй двері!)

Йоханна намагається відкрити двері, але замок запнуло. Йоханна відкладає фотоапарат та у паніці смикає двері, але вони ніяк не відчиняються. З середини холодильника лунає стукіт.

ІВА

Help me, help!!! (На поміч!)

Половина трубочки падає на підлогу. Чути, як Іва важко дихає

всередині. Йоханна носиться кухнею, не розуміючи, що робити. Іва зсередини колотить у двері.

ІВА
Ісусе! Всі святі!

До хати з вулиці заходить Гріша. Йоханна біжить до нього та з криком вказує йому на холодильник.

ЙОХАННА
Iva! Iva is there! I can't open the door!!! (Iva!
Іва там! Я не можу відкрити двері!!!)

Гріша хапає сокиру та одним ударом зриває ручку. З холодильника виглядає Іва із почервонілим обличчям, вона важко дихає та непевно посміхається. Гріша з підозрою дивиться на Йоханну.

ЙОХАННА
(до Іви)
I'll wait for you outside.

Йоханна бере фотокамеру та виходить на подвір'я.

ГРІША
(Іві)
Що це у тебе за подруга, що зачинає тебе у холодильнику?

ІВА
Така, яка є.

ГРІША
Ти зв'язалася не зрозуміло з ким і не ходиш до школи.

ІВА
Там одні модніці, що мені з ними робити?

ГРІША
Ти вчися, тобі що до них?!

ІВА
У кого вчитися?! В учителів, що не дають мені забути, що ти вбивця.

ГРІША
У чому я винен, що та жінка хотіла покінчити з життям. Я не Бог, що міг зупинити потяг, коли він летів. Якщо б я вбив - мене б посадили.

ІВА
Чогось мама тобі не повірила, не змогла жити з вбивцею, поїхала!

ГРІША
Мама не змогла жити без гонорії, їй треба хата у три поверхи, перстені на кожній

руці і лиш би набувалася, а так скінчилися гроші і я став не треба. Отака твоя дорога мама. Коли я був машиністом ми кожного року їздили у Крим, ти ходила у найкращому вбранні. Тепер я сам мушу тебе утримувати, та курва крім цих дранок, на які ти навіть не свищиш, нічого не висилає.

ІВА

А кому потрібний контрабандист невдаха?!

Йоханна з подвір'я спостерігає за їх суперечкою, підходить ближче до вікна.

Гріша у гніві дає дочці ляпаса. Йоханна робить серію знімків. Обидва - дочка та батько розгублено дивляться одне на одного. Іва вилітає з будинку.

74. НАТ. ВУЛИЦІ МІСТА /ЕКСТ. СПОРТКЛУБ. ДЕНЬ

Іва з Йоханною йдуть по вулиці швидкою ходою.

ЙОХАННА

I can witness at police your father has really beaten you. (Я можу свідчити у поліції, що твій батько вдарив тебе.)

ІВА

What? (Що?)

ЙОХАННА

Are we going to police? (Ми ж йдемо до поліції?)

ІВА

I go to sport club for training. (Я йду у спортклуб на тренування.)

ЙОХАННА

(після паузи)

You should go to police! If he beats you he should be punished!

(Тобі треба піти до поліції! Якщо він б'є тебе, він має бути покараний!)

ІВА

Are you joking? I have no mom, do you want me to stay without dad as well?

(Ти шуткуєш? В мене немає мами, ти хочеш, щоби я залишилась ще й без батька?)

ЙОХАННА

But if he beats you... (Але якщо він б'є

тебе...)

ІВА

It was my fault. (Це я винна.)

ЙОХАННА

Feminist movement defends women from male aggression. Woman is no more a doll or a housewife, she has her rights and she never allows a man to beat her. Even if it is her father. If it happens...

(Феміністичний рух захищає жінок від агресії чоловіків. Жінка дільше не лялька і не домогосподарка, вона має свої права і вона ніколи не мусить дозволяти чоловікові бити себе. Навіть якщо це її батько. Якщо це стається...)

ІВА

I'm sorry, I don't understand what you are talking about. I have to go futher alone.

(Вибач, я не розумію, про що ти говориш. Далі я піду сама.)

ЙОХАННА

Ok, Iva, let's talk about it later. (Добре, Іва, поговоремо про це пізніше.)

Іва рішуче заходить до клубу. Йоханна лишається коло входу, запалює. Зазирає всередину. Із здивуванням впізнає в одному із хлопців Діму.

75. ІНТ. СПОРТКЛУБ. ДЕНЬ

Іва заходить до роздягальні, там нікого немає. Вона сідає на лаву та думає, що їй робити далі. Звідси вона чує голоси хлопців та прислуховується до них.

ДІМА

Вони точно придуть?

ВАСЯ

Сказали що будуть чекати коло лісу в ожинах на 5му кілометрі у неділю о четвертій.

ДІМА

Ну дивися, відповідаєш головою, якщо вони не придуть.

ВАСЯ

А я тут до чого? Так сказали.

ЮРКО

Скільки їх буде?

СЛАВКО

Я бачив трьох, але вони сказали, що їх багато, і приведуть усіх.

ДІМА

Хоч сто, вони не знають на кого нарвалися.

Іва проходить до зали. Всі завмирають, звертаючи на неї увагу. Вона переборює сором'язливість, підходить до снарядів та відчайдушно б'є по груші. Діма очима вказує Славкові на неї, Славко підходить до Іви.

СЛАВКО

Малявка, ти чого сюди прийшла, ану йди звідси, що ти тут загубила? Чужим сюди не можна, особливо дівкам. Пішла, пішла чого стоїш?

Іва бачить Діму, але він навіть не дивиться у її бік. Іва у відчаї йде.

76. ЕКСТ. СПОРТКЛУБ. ДЕНЬ

Іва виходить та наштотується на Йоханну, яка робить знімки приміщення. Вона бачить Іву та опускає камеру.

ЙОХАННА

Did you decide not to train? Why? (Ти вирішила не тренуватися? Чому?)

Іва швидким кроком йде від клубу, Йоханна слідує за нею.

ІВА

It's not the right time to train, we have to prepare for a mass fight.

(Зараз не час тренуватися, буде бійка. Треба готуватись.)

ЙОХАННА

What fight? (Якої бійки?)

ІВА

We've stolen other gang's medicine. They want a revenge. It's gonna be real fighting mess. Will you go to take pictures?

(Ми вкрали ліки, які мала забрати банда з іншого міста. Вони нариваються, хочуть добре дістати, нічого ми як дамо їм у них аж зірки засвітяться у голові. Ти поїдеш знімати?)

ЙОХАННА

Sure. (Звичайно.)

ІВА

We need two masks then. (Тоді нам потрібні дві маски.)

ЙОХАННА

Where will we get them? (Де ми їх візьмемо?)

ІВА

We will make them ourselves, but we need two hats. (Самі зробимо, але треба шапки.)

77. НАТ. РИНОК КОЛО ЗАЛІЗНИЦІ. ДЕНЬ

Іва з Йоханною стоять коло літньої жінки, яка продає шапки та шкарпетки. у літніх жінок.

ІВА

Потаньше давайте і ми візьмемо дві.

БАБЦЯ НА РИНКУ

Дитинко, я і так за псі гроші це віддаю.

ІВА

Лишіть дві за п'ять.

БАБЦЯ НА РИНКУ

Та я би тобі задурно віддала, але немаю за шо олію купити.

ІВА

(До Йоханни)

Do you have ten hrnivyas? (Маєш 10 гривень?)

ЙОХАННА

Take it. (Тримай.)

78. НАТ. МІСТ. ДЕНЬ

Дівчата підходять до мосту та сідають на сходинок. Іва роздивляються шапки та за допомогою ножниць робить отвіри для очей та рота.

ІВА

Have you seen on TV how gangsters wear them?

(Ти бачила по телевізору, як їх носять гангстери?)

ЙОХАННА

Yes I have. (Бачила).

Іва простяшає Йоханні шапку-маску.

ІВА

Put your mouse into this hole. We had one guy in our team, he choked cause someone made holes not in a right way. Since that time I'm cutting them for all our gang members. So, I'm a professional already and if you choke it's gonna be your fault only. Fight

gonna be really tough. Take care yourself. I wouldn't have any opportunity to defend you.

(Там, де рот одягай на рот, у нас один хлопець задихнувся, йому не добре зробили дірки, відтові я усій нашій банді вирізаю їх. Так що тобі це професіонал робить, якщо задихнешся, будеш винна сама. Бо бійка буде затяжна. І дивися, щоб ти не дістала. Я тебе не зможу там захистити.)

79. НАТ. ЗД ШЛЯХИ/ ПЕРОН. ВЕЧІР

Діма з групою хлопців виїжджають на електричці. Іва з Йоханною з моста спостерігають за ними.

ІВА

I have to go with you on the next train, otherwise they can see you.

(Поїдемо з тобою наступним потягом, інакше вони тебе побачать.)

ЙОХАННА

Do you have tickets? (В тебе є квитки?)

ІВА

When you are with me you don't need any tickets.

(Коли ти зі мною, тобі квиток не треба.)

80. ЕКСТ. ВАГОН ПОТЯГУ. ВЕЧІР

Іва та Йоханна стоять у черзі коло вагону серед інших пасажирів. Іва помічає серед натовпу двох жінок з купою сумок, вона тягне Йоханну ближче до них.

ЖІНКА 1 НА ПЕРОНІ

Тай шо посадили Галю, що в Америці нашими людьми торгувала.

ЖІНКА 2 НА ПЕРОНІ

Тай як це си стало?

ЖІНКА 1 НА ПЕРОНІ

Якась жінка їхала з чоловіком, вона проїхала, а чоловік не, то ця паскуда сказала, щоб вона відробляла за двох, сорок тисяч доларів, а та жінка не могла фізично так багато робити, то вона продала її у рабство і якимось чином жінка змогла втекти і все розказала поліції.

ЖІНКА 2 НА ПЕРОНІ

Через неї всі з нашого села їхали, вона тут своїм синам понастроювала такі віли...

ЖІНКА 1 НА ПЕРОНІ

Люди не думають, як будуть вмирати, що вони зі своїм життя роблять.

Підходить їй черга сідати у потяг. Жінки тягнуться за сумками.

ІВА

(до жінок)

Може вам допомогти?

Вона бере одну з сумок.

ЖІНКА 1 НА ПЕРОНІ

Дай тобі Бог здоров'я, добра дитина.

Іва передає цю сумку Йоханні та бере іншу.

ІВА

Моя подруга теж допоможе.

Вони заходять до потягу услід за жінками як проводжаючі.

81. ІНТ. ВАГОН ПОТЯГУ. ВЕЧІР

Іва відразу тягне Йоханну до туалету, відкриває його відмичкою. Вони ховаються там. Потяг рушає.

ІВА

We'll stay here untill the conductor cheks all tickets. (Вийдемо, коли провідник збере квитки.)

ЙОХАННА

How did you get this staff? (Звідки ти маєш всі ці речі?)

Вона показує на замок від дверей туалета.

ІВА

My father worked before as a counductor and now he is a train driver.

(Мій батько працював провідником, а зараз він машиніст.)

ЙОХАННА

Really? Sounds great! (Серйозно? Це круто!)

Потяг набирає хід. За вікном починають проноситись поля та ліси.

ЙОХАННА

Where did you learn English? (Де ти вивчила англійську?)

ІВА

At my school, my mom said if I speak well she'll take me away. So I went to English

class.

(У школі, мама казала, як я буду добре розмовляти, вона мене забере. то я ходила на уроки з англійської.)

ЙОХАННА

So what now? (І що тепер?)

ІВА

Now she wants me to learn Italian. (Тепер вона хоче аби я вчила італійську.)

ІВА відвертається до вікна аби сховати мокрі очі.

ІВА

I don't care anymore. I have my gang, it's a real team, we are always together and nobody betrays others whatever happens.

(Тепер мені однаково. В мене є моя банда, ми справжня команда, завжди разом, в нас ніхто нікого не кидає, щоби не сталося.)

(після паузи)

We can go outside I think. (Думаю можемо виходити.)

Іва з Йоханною вибираються з туалету та наштовхуються на здивовану пасажирку, з рушником у руках, вона зкрикує. Дівчата вибігають у тамбір та ховаються у проміжку між вагонами, ледь не вмираючи зі сміху.

82. НАТ. ЗА МІСТОМ. ВЕЧІР

Іва з Йоханною йдуть вечірним полем. З боку лісу чути вигуки.

ХЛОПЦІ НА ПОЛІ

(голоси за кадром)

На! На тобі! Сам мудака, поняв! Хочеш ше?! Всі сюди! А-а-а!!!

ІВА

(Йоханні)

Wear your mask, I'll run straight, we are almost late. You go aside better and be careful with your camera.

(Одягай свою маску, я побігла вперед, ми майже спізнилися. Ти краще заходь збоку та будь обережна зі своєю камерою.)

Іва натягує маску та біжить убік лісу. Йоханна дістає фотоапарат, одягає маску та слідує за нею. Іва наближується до хаотичного натовпу у розгар бійки, заплющує очі та кидається всередину.

ІВА

А-а-ааа!!!

Все зливається перед її очима: кулаки, обличчя, маски, черевики, чиясь кров, віти дерев, чорне небо. Вона приймає удари, падає та, не вгамовуючись, встає та знову в азарті хаотично маше руками.

ІВА

На тобі, на! За маму! За тата!

Йоханна у масці, здалеку за допомогою довгофокусного об'єктива намагається фотографувати.

Іва помічає здалеку у натовпі Діму та, щаслива, пробирається до нього, не помічаючи ударів, що сиплються на неї з обох боків.

ІВА

Відчепися! Хочеш дістати? Получай! Ді-ма!
Ді...

Її кидають на землю, безперервно б'ють. Іва намагається піднятися, їй піддають ще, навколо неї багато брудних черевиків. Високі гілки дерев пливуть перед її очима. Іва втрачає свідомість.

Бійка завершується. На землі лежить безліч тіл, які ледь ворухнуться, інші розбридаються хто куди. Частина людей гуртується навколо Діми, стрибають та обіймаються, святкуючи перемогу.

ДІМА

(хлопцям)

Давай, Славко! Ходи сюди! І ти! Вася,
Юрко! Дайте вас обійняти! Ура!!! Ми їх
зробили! Будуть знати, щури безхребетні!

Йоханна знімає маску, ховає фотокамеру та у темряві та метушні, серед хаотичного натовпу намагається розшукати Іву, та марно.

ЙОХАННА

Іва! Іва!!!

83. НАТ. ВАГОН ЕЛЕКТРИЧКИ. ВЕЧІР

Йоханна в вагоні електрички у зворотньому напрямку проходить по вагонах та виглядає Іву серед хлопців, що приймали участь у бійці. Ідуть люди з огордів, нікого подібного до хлопців вона не зустрічає. Йоханна проходить до іншого вагону та ще здалеку чує голоси хлопців.

ДІМА

Ти моц тому дав, - чоловіче, два зуби
одразу вилетіли.

ВАСЯ

А як ти тому тарапуньці три вибив. Є за
шо пити!

ЮРКО

Треба було позбирати їхні зуби і віднести у
стоматолога, може б шос ще заробили.

Йоханна придивляється до пасажирів та зрештою помічає Діму в оточенні хлопців, які святкують перемогу, сміються та п'ють. Іви серед

них вона не бачить.

ДІМА

Бери пий, доста про тих слутяків
говорити. Другий раз лишуться без трусів,
не лиш без зубів!

Йоханна проходить вагоном ближче до їх компанії та лишається стояти
неподалік. Зрештою її помічає Академік та дає знак Дімі. Той
обертається до Йоханни.

ДІМА

(Йоханні)

Хелоу!

ЙОХАННА

Ni! Can I seat? (Можна мені присісти?)

ДІМА

Будь ласка!

Хлопці підсувається та Йоханна сідає з краю лави.

ДІМА

Що ти тут робиш ще й з такою огроменною
камерою?

ЙОХАННА

Що?

Хлопці покочуються зі сміху.

АКАДЕМІК

(Йоханні)

What are you doing here with your camera?
(Що ти робиш тут із фотоапаратом?)

ЙОХАННА

Well I took some photos outside and just
noticed you fighting.

(Я фотографувала за містом та
несподівано побачила вашу бійку.)

АКАДЕМІК

Каже, що гуляла, поки ми билися.

ДІМА

То може вона і фотки має?

АКАДЕМІК

Do you have some photos of us? (В тебе є
наші фотки?)

ЙОХАННА

Yes, you can look. (Так, можете глянути.)

Вона вмикає фотоапарат та пролистує фотки, хлопці гуртуються

навколо камери.

ХЛОПЦІ

О, прикольно! Диви, це ж ти, Дімон! А чого так багато змазаних?

Йоханна дивиться на них розгублено, та зрештою вимикає фотоапарат.

ЙОХАННА

It's all. (Це все.)

Хлопці вертаються на свої місця.

ВАСЯ

Прикольні фотки!

СЛАВКО

Це не всі, я бачив ще!

ДІМА

Шо за хірь, я є на цих фотографіях. Хто знає, на кого вона працює, ще міліції здасть нас, тепер нікому не можна вірити.

ЙОХАННА

Can I ask you? (Я можу вас запитати?)

АКАДЕМІК

Тихо, вона щось хоче спитати.

ДІМА

Валяй!

ЙОХАННА

There was a girl among you on fighting, Iva...
(Серед вас під час бійки була дівчина, Іва...)

Вона дивиться на Діму.

ЙОХАННА

I think she is your girlfriend... But I can be mistaken. (Можливо це твоя дівчина, але я можу помилятись.)

ДІМА

Шо вона сказала?

ВАСЯ

Я чув гелфренд? Вона хоче бути нашою гелфренд?

ЮРКО

Ми не проти!

Всі сміються.

АКАДЕМІК

Вона шукає якусь дівку, каже що вона була з нами на бійці.

ДІМА
(маше головою)
Ноу, ноу, ніяких дівок!

АКАДЕМІК
No girls on fightings! Never! (Ніяких дівчат на бійці! Ніколи!)

ЙОХАННА
(після паузи)
I see... Thank you... (Добре... Дякую...)

Вона встає та нетвердою ногою йде у тамбір.

ДІМА
Що за чорти її знову принесли?

84. НАТ. ВАГОН ЕЛЕКТРИЧКИ. ТАМБІР. ВЕЧІР

Йоханна заходить у тамбір, підходить до вікна, довго дивиться у темряву.

ЙОХАННА
(після паузи, зкрикує, німецькою)
Sheize!!! (Чорт!!!)

Вона кілька разів від люті б'є ногою об двері. Діма заходить у тамбір. Бачить, що вона робить.

ДІМА
Ов!Вов!

Йоханна обертається та бачить Діму. Посміхається до нього.

ЙОХАННА
I'm sorry, I had a hard day. (Вибач, в мене був важкий день.)

Діма підходить до неї.

ДІМА
Я маю дещо для тебе.

Він дістає самокрутку та показує її Йоханні.

ДІМА
Будеш? Добра трава.

Він підпалює самокрутку, довго вдихає дим та передає її Йоханні. Вона затулюється та прикриває очі.

85. НАТ. ЗА МІСТОМ. НІЧ

Іва приходить у себе сама на полі. Зтягує з себе маску, на її обличчі криваві сліди. Іва важко підіймається та йде до дороги.

ІВА

Господи, я піду у неділю до церкви і
обіцяю більше не брехати, навіть у голос
це кажу, лиш допоможи мене, я зараз
умру серед цього поля, ти цього хочеш?!

86. НАТ. ШОСЕ ЗА МІСТОМ. НІЧ

Іва йде пішки, приймаючи опудала вздовж дороги для людей. Вона
лякається. Намагається спіймати попутку, але їй ніхто не зупиняє. Коло
наступного опудала вона зупиняється та сідає на дорогу та зрештою
лягає на землю. Коло неї зупиняється фура.

ВОДІЙ ФУРИ

Гей, живий там хто?

Іва підіймається.

ІВА

Слава тобі Боже!

ВОДІЙ ФУРИ

Тобі куди?

ІВА

До міста.

ВОДІЙ ФУРИ

Сідай, мені по дорозі.

Іва сідає. Фура рве з місця.

87. ІНТ. КАБІНА ФУРИ. НІЧ

Водій веде фуру, поглядує на Іву. Вона схилилась до вікна та тихенько
наспівує.

ІВА

Я за ним улечу в небо... Я за ним упаду в
пропасть...

Водій придивляється до неї.

ВОДІЙ ФУРИ

Такі жарка сьогодні ніч.

ІВА

Да, жарко.

ВОДІЙ ФУРИ

Тут гарні озера є.

ІВА

Я знаю ми тут рибу ловимо.

ВОДІЙ ФУРИ

То ти маєш знати добрі місця.

ІВА

Так.

ВОДІЙ ФУРИ

Може б скупнутися, так пари, що не можу їхати. Ти б помилася, а то як після якоїсь свали.

ІВА

Давайте поїдемо до міста бо мені якось геть зле.

ВОДІЙ ФУРИ

Що тобі дома не видиться трешся, дістала вже, а могли і вбити, щоб тоді твої батьки робили, ти про них думаєш, я б не хотів такою бачити свою дочку, ти як не жива, та тебе у лікарню треба везти, ще мені трупа тут не вистачало.

Іва дивиться на водія та ледь не втрачає свідомість.

ВОДІЙ ФУРИ

От щастя привалило!

88. ЕКСТ. ШПИТАЛЬ ШВИДКОЇ ДОПОМОГИ. НІЧ

Фура зупиняється коло шпиталю. Водій відводить Іву до дверей.

ІВА

Дякую Вам! Дай Вам Бог здоров'я!

ВОДІЙ ФУРИ

І де той розум бродить?

Він спльовує та йде до фури.

89. ІНТ. ШПИТАЛЬ ШВИДКОЇ ДОПОМОГИ. НІЧ

Медсестра обробляє Іві поранення.

МЕДСЕСТРА

Хто це тебе так? Треба йти у міліцію.

ІВА

Ніхто, я сама.

МЕДСЕСТРА

Як сама, шо ти вигадуєш.

Іва підходить до дзеркала та дивиться на себе. Вона обертається до медсестри.

ІВА

Ви як лікар, яка дала клятву Гіпократу, можете щось зробити для хворої? Ато я знаю вас, люди будуть під дверми

умирати, а ви і пальцем не поворушите, якщо вам не заплатили. Але я вам відплачу, у мене є гроші. Дам скільки скажете лиш допоможіть мені, бо якщо ні, я не виживу.

МЕДСЕСТРА

Що таке?

ІВА

Мій батько, якщо він побачить мене у такому вигляді у нього буде інсульт, у нього серце вже і так слабе, він не витримає цього, тоді вже його ніхто не врятує.

МЕДСЕСТРА

І що я можу зробити?

ІВА

Зателефонуйте йому і прикиньтесь мамою моєї однокласниці, скажіть, що Ваша дочка допоможе мені з уроками і на вихідних я побуду у Вас.

МЕДСЕСТРА

Я не можу такого робити.

ІВА

А я не можу у такому вигляді йти додому, Ви хочете, щоб мій батько помер? У мене немає мами, з ким тоді я буду жити? Ви мене приютите, чи у діддом мене віддадуть наркоманкою стати.

МЕДСЕСТРА

Де ти будеш ці дні сидіти?

ІВА

Знайду де.

МЕДСЕСТРА

Ладно, тільки, щоб ти про це нікому не розповідала.

ІВА

Вам це запишеться на небі і хтось так само pomoже, у це вірила моя бабця, царство її небесне.

90. ЕКСТ. НОМЕР В ГОТЕЛІ ЙОХАННИ. НІЧ

Іва під дверима номеру Йоханни стукає у двері. Ніхто не відкриває. Іва стукає ще, гучніше.

ІВА

Йоханна! Open the door, please! It's me, Iva!
(Відкривай. Це я, Іва!)

Вона стукає ще та зрештою чує кроки. Йоханна у майці та трусах відчиняє двері та бачить Іву.

ЙОХАННА

Oh, what a nightmare? (Що це за страховисько?)

ІВА

Can I stay at your place for a while, because my father, he wouldn't allow me to go home.

(Можно я побуду у тебе, не хочу, батько мене не пустить додому у такому вигляді.)

ЙОХАННА

Why don't you go to Dima's place? (Чому ти не пішла до Діми?)

ІВА

We quarreled. I beat the boys from our gang by mistake. Dima said he wouldn't take me for the fight anymore, but we won because of me! He will come and ask me to forgive him on his knee with flowers, you'll see! But I won't forgive him so easily!

(Ми посварилися. Я переплутала хлопців і лупасила наших також. Діма сказав, що більше не візьме мені з собою, але ж ми перемогли, і без мене вони б не справилися. Він, гад, приповзе до мене на колінах просити пробачення, але я йому це так легко не подарую.)

ЙОХАННА

Ok, come in! (Добре, заходь!)

ІВА

Oh, thank you! (О, дякую!)

Іва заходить до кімнати.

91. ІНТ. НОМЕР В ГОТЕЛІ ЙОХАННИ. НІЧ

Йоханною з Івою лежать в одному ліжку.

ІВА

Dima has got such a huge dick as a Polish cucumber. (У Діми такий великий член, як польський огірок.)

ЙОХАННА

(після паузи)

It hurts? (Боляче?)

ІВА

No - me not, but him - yes. (Мені ні, а от йому...)

ЙОХАННА
In which way? (Як це?)

ІВА
I have teeth there. (У мене там ростуть
зуби.)

ЙОХАННА
Що?!

ІВА
It's because of Chernobyl, a lot of women of
our region have teeth in their vagina.

(Через радіацію у багатьох жінок нашого
регіону так.)

Йоханна завмирає, не знаючи, як їй реагувати на таку заяву.

ЙОХАННА
Are you joking?

ІВА
I can show you. (Хочеш покажу?)

ЙОХАННА
No! (Hi!)

Іва починає сміятись, Йоханна услід за нею. Вона накидується на Іву та б'є її подушкою, дівчата жартівливо б'ються.

92. ІНТ. НОМЕР В ГОТЕЛІ ЙОХАННИ. ДЕНЬ

Вранці Йоханна робить тости на сніданок. Іва п'є чай.

ІВА
How did you become a professional
photographer? (Як ти отримала професійне
визнання?)

ЙОХАННА
I got the fist prize in New York photo
competition for my documentary report.

(Я перемогла у Нью-Йоркському конкурсі
за свій документальний фоторепортаж).

ІВА
What was it about? (Про що?)

Йоханна мастить хліб маслом.

ЙОХАННА
Well, it was about one Iranian woman who
betrayed her husband. Iranian people threw
stones at her so that she almost died. They
were very cruel, she suffered a lot. Then in
New York I've got my first monetary prize.

(Про іранську жінку, яка зрадила свого чоловіка. Іранці закидали її камінням майже насмерть. Дуже жорстоко, вона так страждала. Після у Нью-Йорку я вперше отримала вагомий грошовий приз.)

Йоханна кладе на тост сир та дає його Іві. Іва кладе його на стіл, дивиться на Йоханну у всі очі.

ІВА

How did you spend this money? (На що ти витратила ці гроші?)

ЙОХАННА

On myself. (На себе.)

Приголомшена Іва встає з місця.

ІВА

How could you be so hypocritical, go to cafes, to parties, eat and drink on that money knowing the woman is dead?

(Як ти могла бути такою лицемірною, ходити по кафе, пити та святкувати на ці гроші, знаючи, що жінка померла.)

ЙОХАННА

Well I wasn't sure whether she was dead or not. My photo report doesn't give the exact answer, so everyone can choose what he likes more.

(Хто зна, померла вона чи ні, фотокартки не дають однозначної відповіді, то ж кожен може вирішити для себе сам.)

ІВА

But what happened in reality: did the woman died or stay alive? (Але як сталося насправді - вона вмерла чи лишилася живою?)

ЙОХАННА

Actually, it's a rather philosophical question. The man can be dead but alive in somebody's memories or he can be alive but dead inside.

(Зрештою це філософські поняття, що людина може бути мертвою, але живою у пам'яті інших, а може бути живою та насправді мертвою зсередини.)

Вона підходить ближче до Іви.

ЙОХАННА

(продовжує)

If we take your mother, for example. Of course, she is alive, but she is never with you, always in Italy or somewhere in this huge Universe, so, to a certain degree, we may presume that she is dead.

(Припустимо твоя мама. Вона звичайно жива, але її ніколи немає поряд з тобою, вона завжди в Італії чи десь ще у безмежному Всесвіті, то в якомусь сенсі ми можемо підсумувати, що вона мертва.)

ІВА

What are you talking about? My mom...
(Що ти таке кажеш? Моя мама...)
Моя мама жива! Жива! Зрозуміла?! Ніколи не смій чипати мою маму!

Іва виходить з себе, кидається на Йоханну та намагається її побити.

ІВА

Ти чуєш? Чуєш мене?!

Йоханна сміється з неї, бере фотокамеру та фотографує Іву.

ІВА

Ти погана, брудна людина! Моя мама жива! Я люблю мою маму!!!

Іва вибивається з сил, падає на підлогу та плаче.

ІВА

Ма-мо! Мамочко...

Йоханна відкладає камеру.

ЙОХАННА

You are a perfect model, Iva, so natural, so sensitive! (Ти найкраща модель, така природня, така чуттєва!)

ІВА

Fuck you. (Пішла ти.)

ЙОХАННА

Don't you understand that neither Iranian woman nor you nor anybody else are nothing! Nothing! Empty places! It's me who makes your ugly faces a real art, it's me who makes people feel sorry for you, suffer for you, cry for you!

(Невже ти не розумієш, що Ні та іранська жінка, ні ти, ні будь хто ще, нічого самі по собі не варті! Ви ніщо! Пусте місце! це я перетворюю ваші гидкі обличчя на справжнє мистецтво, змушую людей

співчувати вам, страждати за вас,
плакати за вас.)

ІВА

(кричить)

Fuck off! Forget you ever knew me! (Пішла
ти! Забудь, що була знайома зі мною!)

Іва йде, голосно хлопаючи дверима. Йоханна посміхається, запалює
цигарку та продивляється зроблені фотографії.

93. НАТ. ЗД КОЛІЙ/ МІСТ. ДЕНЬ

РОБІТНИК ЗАЛІЗНИЦІ у помаранчевому жилеті стоїть коло роздоріжжя
колій - вперед та убік - та переводить стрілку. Чути гудок потяга, що
наближується. Іва проходить через міст. Під нею проноситься потяг.
Перед ним виникає роздоріжжя - прямо та убік, потяг їде прямо.

94. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ДЕНЬ

Іва приходять додому, чує голосний, схвильований голос батька та
лишається в прихожій, прислуховується до сварки.

ГРІША

Ну хто б міг це забрати?

ПЕТРО

Звідки я знаю, що ти мене питаєш?

ГРІША

Тепер половина товару не дійшла. Як
наступний раз вся не дійде, знаєш, скільки
ми вже винні? Звідки ці гроші віддавати?
Ніякого заробітку тільки боргів набираємо.
Що це за дитча мама! Де брати гроші?

Іва заходить до хати. Батько бачить її побите обличчя.

ГРІША

Іва, що тобою сталося?

ІВА

Дівки лізли, а я за себе постою.

ПЕТРО

Я пішов, Гріша. Дивись не вбий Іву, бо то
твоя дочка.

Петро йде. Гріша підходить до телефону та бере трубку.

ГРІША

Я вже телефоную мамі най говорить з
тобою!

Іва вириває трубку та кладе її на місце.

ІВА

Лиши маму у спокою, не видиш, що вона

зайнята! Ті італійські баби, то їм готуй, то пери, то сраку підтерай! Чи ти думаєш, то легкі гроші? Якби вона могла, дзвонила б мені щосекунди.

Гріша знову зриває трубку та простягає її Іві.

ГРІША

То давай, дзвони вже! Най тобі скаже, що вона там робить!

Він зі злісті кидає трубку з усієї сили на підлогу.

ГРІША

Виросла така велика кобила на мої гроші, а не знаєш, ні як з батьком говорити, ні ложки вмити не вмієш! Ти не прибираєш вдома, не готуєш, не допомагаєш своїй старій бабусі, а вона колись купувала тобі одяг, колисала тебе, у школі ти вчишся на одні двійки, одягаєшся як пацан, не вмієш за собою подивитися як дівчина. Твої однокласниці ходять такі файні, а ти що за опудало з себе зробила?

ІВА

Ходять, бо їх мами зранку заплітають, годують, роблять з ними уроки і відправляють до школи. А ти хоч один раз рано встав, коли я йду до школи?

ГРІША

Ти шо маленька дитинка? Як тобі так мамка треба, то дзвони, чом стоїш? Та як вона тебе так любить чом не знайде час спитати де ти вештаєшся та приходиш з побитою пикою?

ІВА

А знаєш скільки коштує їй зателефонувати? Ти за рік не заробиш таких грошей!

ГРІША

Дзвони!!!

Він підіймає та кидає трубку на телефон, телефон голосно дзеленчить. Гріша йде з хати. Іва плаче.

95. НАТ. ВУЛИЦІ МІСТА. ДЕНЬ

Йоханна йде вулицями, згадує дорогу до спортклубу та заходить всередину.

96. ІНТ. СПРОТКЛУБ. ДЕНЬ

Йоханна заходить до клубу, роздивляючись навкруги. Вона проходить роздягалку та зазирає у неї - на вішалці висить лише одна сопртивна

кофта. Йоханна проходить далі до зали. Всередині Діма займається зі штангою. Йоханна підходить ближче та стає над ним. Діма помічає її зі штангою на витягнутих руках.

ЙОХАННА

I brought you pictures. (Я прийнесла тобі фотографії.)

Вона простягає йому компакт диск. Діма кладе штангу на місце. Встає, дивиться на Йоханну та не може відвести очей від її доволі відкритого декольте. Він підходить близько до неї та забирає її диск.

ДІМА

Smoke? (Покуримо?)

ЙОХАННА

Do you want me? (Хочеш мене?)

Діма тягнеться до Йоханни та жадібно цілує її. Вона відвопивдає. Діма кладе диск на тренажер.

97. НАТ. СТАРИЙ АВТОПАРК. ВЕЧІР

Ввечері Йоханна сидить з хлопцями на території старого автопарку, всі п'ють пиво. Поряд з ними стоянка старих розбитих автобусів. Йоханна фоткає Васю, Юрка, Академіка та Славка, вони кривляються на камеру. Йоханна сміється. Діма стоїть дещо збоку та посміхаються.

ДІМА

(хлопцям)

Тепер ваші дурні пики побачить весь світ.

Він підходить до Йоханни, обіймає її.

ДІМА

Ходімо зі мною!

Він тягне її на лавку з нею та садить її на коліна. Тягнеться аби поцілувати її. Йоханна відхиляється.

ЙОХАННА

Is your gang responsible for illegal people transporting?

(Твоя банда займається нелегальним перевезенням людей за кордон?)

ДІМА

Шо?

Він тягнеться поцілувати Йоханну та вона знову відхиляється від нього.

ЙОХАННА

Tell me first! (Скажи мені спочатку!)

ДІМА

Академік! Ходи сюди!

До них підходить Академік.

ДІМА

Вона щось питає, допоможи, бо вона мені не дає.

АКАДЕМІК

(Йоханні)

Yes! (Так!)

ЙОХАННА

I'm interested is your gang responsible for illegal people trainsporting?

(Я цікавлюся, чи ваша банда має відношення до нелегального перевезення людей?)

АКАДЕМІК

Вона хоче знати про перевозки людей за кордон.

ДІМА

Скажи ми в таке не ліземо.

АКАДЕМІК

(Йоханні)

We know that people, but there are another gang, it's not our business.

(Ми знаємо людей, але це інша банда, це не наше діло.)

ЙОХАННА

Where can I find those other people? (Де я можу знайти цих людей?)

АКАДЕМІК

Вона хоче подивитись на тих людей.

ДІМА

От сучка! Скажи, що про такі речі його треба дуже добре попросити.

Академік хтиво посміхається.

АКАДЕМІК

He says to know such things you should ask him very very good.

(Він каже, щоб дізнатись про такі речі треба дуже добре його попросити.)

Йоханна посміхається, встає та тягне ДІМУ до старого автобуса. Академік із заздрістю дивиться Дімі услід.

98. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНИЙ РИНОК. ДЕНЬ

Іва з батьком сидять на ринку, продають речі: телевізор, радіоприймач, пылосос. Повз них проходить Славко та Йоханна з фотокамерою, Йоханна не звертає на Іву жодної уваги. Іва дивиться їй услід. До Гріші підходить Петро.

ПЕТРО

Ну як воно?

ГРІША

Ніхто не купує це барахло, люди хочуть нового.

99. НАТ. СКЛАДИ. ДЕНЬ

Славко проводить Йоханну до складів, серед яких стоять автобуси до яких вантажать холодильники. Серед інших людей стоїть Катя з невеликою торбою. Йоханна бачить як вона передає чоловіку замотаний у целофан пакет. Чоловік відвертається, розмотує пакет та перераховує гроші.

СЛАВКО

Це там! Я пішов.

ЙОХАННА

Thank you! (Дякую!)

Славко йде. Йоханна ховається за складами, дістає камеру. Чоловіки кличуть Катю, дають трубку, пояснюють як дихати.

Йоханна здалеку спостерігає, як Катю ховають всередину холодильника. Вона робить серію знімків. Холодильник вантажать до машини, поряд з іншими холодильниками. Чоловіки кличуть іншу людину. Йоханна з професійною цікавістю продовжує фотополювання.

100. НАТ. АВТОБУСНА СТАНЦІЯ

До станції підїзджає той самий автобус. Йоханна з камерою у кофрі, підходить до нього.

ЙОХАННА

(Водію автобуса)

Can you give me a ticket please? (Можете продати мені квиток?)

ВОДІЙ АВТОБУСА 1

Куди вам треба?

ЙОХАННА

To Buharest. (До Бухареста).

ВОДІЙ АВТОБУСА 1

Ми їдемо тільки до Брашова.

ЙОХАННА

(хитає головою)

It's fine. (То добре.)

ВОДІЙ АВТОБУСА 1

Зачекайте.

Він зазирає до автобуса.

ВОДІЙ АВТОБУСА 1
Костю, в нас є ще вільні місця?

ВОДІЙ АВТОБУСА 2
Одне ще лишилось!

Водій 1 виходить.

ВОДІЙ АВТОБУСА 1
Маємо одне вільне місце.

Йоханна купляє у водія квиток. Вона відходить, запалює. З автобуса виходить другий водій. Водії запалюють поряд з автобусом, вона чує їх розмову та не розуміє.

ВОДІЙ АВТОБУСА 2
Хто ця Катя що перва йшла? Котрий вже раз хтіла поїхати, тай зрешту назбирала гроші.

ВОДІЙ АВТОБУСА 1
Це та жінка, що вигнала дочку з хати, бо та нагуляла собі дитину. Та Катя свою дочку також нагуляла.

ВОДІЙ АВТОБУСА 2
Видий знала, як то виховувати дитину без батька.

ВОДІЙ АВТОБУСА 1
Та шо, а ця мала пішла тай кинулася під потяг.

ВОДІЙ АВТОБУСА 2
Боже, які дурні люди.

ВОДІЙ АВТОБУСА 1
О так, так, тепер вона тікає, думає десь там забуде про горе, а то все у ній всередині, від нього шо втечеш? Так і вмре з цим. То гіршого нема як мамі поховати свою дитину.

101. ІНТ. АВТОБУС. ДЕНЬ

Йоханна їде в автобусі. За вікном українські пейзажі, поряд з нею балакають люди.

ЖІНКА В АВТОБУСІ 1
Як ходила до Марійки на весілля, то столи були за шутровані, в п'ять рядів була накладена їде.

ЧОЛОВІК В АВТОБУСІ 1

А вже як робив її сусід Вецьо, та так столи світилися, хоч танцюй на них, треба було з своєю їдою на весілля йти.

ЧОЛОВІК В АВТОБУСІ 2

Ай лишіть це говорити. Кожен, як може так роби.

ЖІНКА В АВТОБУСІ 2

А люди ти знаєш скільки у чашку несуть, по сто євро, то треба лице мати.

102. ІНТ. ШКІЛЬНИЙ КЛАС. ДЕНЬ

Посеред урока Іва заходить до класу. Вчителька оцінює її довгим поглядом.

ВЧИТЕЛЬКА

Іва тебе тато побив? Чого ти не ходиш до школи? Тебе скоро виженуть, ти цього домагаєшся? А потім в інтернат відвезуть.

З парти встає Соломія.

СОЛОМІЯ

Залить тамо по всіх закутках з якоюсь іноземкою та її постійно фотографує.

ХРИСТЯ

Видийц у фотомоделі зібралася наша Іва! Всі сміються з Іви.

Іва кидається на дівок та б'ється з ними.

СОЛОМІЯ

Ай, заберіть її!

ХРИСТЯ

Вона божевільна!

ВЧИТЕЛЬКА

Припиніть негайно!

103. ІНТ. АВТОБУС. ДЕНЬ

Автобус підїзджає до кордону.

ВОДІЙ

Готуйте паспорти!

Люди у автобусі ворущаться, Йоханна помічає у багатьох напружені обличчя. Вона дістає фотокамеру. До автобусу заходить ПРИКОРДОННИК.

ПРИКОРДОННИК

Пред' являємо паспорти!

Люди починають показувати паспорти, прикордонник звіряє їх обличчя

з фото на документах. Йоханна націлюється та робить кілька знімків. Прикордонник чує шум, бачить Йоханну з камерою та підходить до неї.

ПРИКОРДОННИК

Тут не можна фотографувати. Дайте сюди камеру.

ЙОХАННА

This is my own camera, you have no rights!
I'll prosecute you to European Court.

(Це моя власна камера, у вас немає прав!
Я буду звертатися до Європейського суду.)

ПРИКОРДОННИК

(підвищує голос)

Give me the camera! (Дай сюди камеру!)

Йоханна віддає йому камеру. Прикордонник продивляється знімки.

ЖІНКА В АВТОБУСІ 1

(Жінці 2, тихо)

Боже правий відки її чорти принесли?

Прикордонник разом із камерою підходять до водіїв.

ПРИКОРДОННИК

Що ви тут везете?

ВОДІЙ АВТОБУСА 1

Холодильники.

ПРИКОРДОННИК

Відкривайте!

Водії швидко презираються одне з одним та виходять з автобуса услід за прикордонниками.

104. НАТ. МИТНИЦЯ УКРАЇНИ З РУМУНІЄЮ. ДЕНЬ

Прикордонники вдвох йдуть до багажного відділення. Їх навздоганяють водії.

ВОДІЙ АВТОБУСА 1

Хлопці, це нові, запаковані холодильники,
що відкривати?

ПРИКОРДОННИК

Відкривайте!

ВОДІЙ АВТОБУСА 1

Змилуйтеся, ви ж люди, мені їх треба
продати, це єдиний заробіток який я маю,
хлопці пускайте вже скільки людей
чекають.

Прикордонники підходять до упаковок та зрізають лямки ножем.

ВОДІЙ АВТОБУСА 1
 Що ви робите? Водії стоять обидна
 блідніші за крейду.

Прикордонники розпаковують холодильник та раптом знаходять
 всередині Катю. Катя бачить прикордонника та плаче.

КАТЯ
 Ні! Ні! Змилюйтеся!

ПРИКОРДОННИК
 От так холодильники!
 (Другому прикордоннику)
 Клич підкріплення!
 (Каті)
 Пройдіть зі мною! Пішли!!!

ПРИКОРДОННИК 2
 (по рації)
 Заїзд С4, потрібно підкріплення,
 терміново.

Прикордонники витягують Катю з холодильника, вона опирається.

КАТЯ
 Змилюйтеся хлопці! Лишіть мене тут! Мені
 немає чого повертатися!

Підбігають інші прикордонники. Їм передають Катю.

ПРИКОРДОННИК
 (колегам)
 Нелегальна іміграція.

До міліцейського пункту. Катю ведуть, вона звисає на руках
 прикордонників, чипляється ногами за землю, безперервно голосить.

КАТЯ
 Лишіть мене! Змилюйтеся! Боже, за що ти
 так зі мною!

З автобусу повиходили люди. З жалістю та страхом дивляться на Катю.
 Інші прикордонники перевіряють решту холодильників.

ПРИКОРДОННИК 2
 Вскривайте всі, мають бути ще!

ПРИКОРДОННИК
 (до пасажирів автобуса)
 Виходьте всі з автобуса і заходьте з
 паспортами по одному на перевірку.
 (Водіям)
 А ви вдвох до пункту міліції.

Люди з автобусу презирливо дивляться на Йоханну. Вона розгублено
 ховає очі.

ЖІНКА В АВТОБУСІ 1

От паскуда! Все через неї!

ЙОХАННА
(ледь чутно)
It's not my fault. (Я не винна.)

105. ІНТ. СПОРТКЛУБ. ДЕНЬ

Перед очима пливають тренажерні снаряди, плями світла за вікном. У тонкому струмені диму спливають суворі обличчя людей на митниці, Катерина, що заламує руки та беззвучно кричить, Іва, що кидається на камеру, захищаючи свою маму, змах топора по ручці холодильника, спалахи фотокамери - все накриває тонка ціпка диму.

Все змішується з поцілунками та обіймами оголених Діми та Йоханни, серед яких лунає їх віддалений сміх. Нові клуби диму перемішують все у калейдоскоп, що зрештою спиняється на світлі з вікна, перед яким дуже повільно вперед-назад рухається боксерська груша.

Славко швидко набиває удари у грушу боксерськими рукавицями. Його ніс розбитий, Славко ледь не плаче та вкладає свій відчай і злість у кожний новий удар.

Діма приходить до тями, повільно натягує на себе одяг та прикриває напівоголену Йоханну. Злегка хитаючись, він підходить до Славка та перехоплює його руку, зупиняючи його. Він розвертає Славка до себе та бачить його побите обличчя.

ДІМА
Це тебе батяня знову так?

СЛАВКО
Ну а хто? Знову застукав з сигаретами, тими, що ти мені дав на продаж, я ледь не подавився ними, а потім так лупив мене по голові, що я думав, що знесе її.

Він вириває свою руку та знову лупцює боксерську грушу.

ДІМА
Пішли! Треба вже нарешті проучити старого козла.

Йоханна запалює цигарку.

ЙОХАННА
Wait! I have a better idea. (Зачекайте! В мене є краща ідея.)

Діма зі Славком обертаються до неї.

106. ІНТ. АПТЕКА. ДЕНЬ

Іва сидить за столом, одна у підвалі, перед нею купа перероблених пачок, вона змучилася. Іва виглядає у віконце та їй здається, що вона помічає Діму та інших хлопців разом з Йоханною. Іва від несподіванки аж підскакує з місця, виглядає знову у вікно, та за ним вже нікого нема. Іва протирає очі та продовжує працювати.

До підвалу заходить Петро, підходить до столу Іви, продивляється написи на пачках та задоволено розкладає ліки до нової коробки, перераховуючи їх.

МИКОЛА

Один, два, три, чотири, п'ять...

ІВА

Там сто шістьдесять вісім.

МИКОЛА

Ти сьогодні довго, молодець, добре попрацювала.

ІВА

Нам з батьком потрібні гроші.

Микола дістає гроші.

ПЕТРО

Кажеш, сто шістьдесять вісім?

ІВА

Можете перерахувати.

ПЕТРО

Я тобі вірю, ти чесна дівчина.

Він відраховує гроші та дає Іві.

МИКОЛА

Дякую тобі!

ІВА

Вам дякую!

Іва збирається йти.

МИКОЛА

Завтра прийдеш?

ІВА

Прийду.

МИКОЛА

То до завтра.

ІВА

До завтра!

Іва підіймається з підвалу нагору.

107. ЕКСТ. АПТЕКА. ВЕЧІР

Іва виходить на подвір'я, дивиться навкруги та йде вулицею. Проходить кілька кроків, озирається та, нікого не побачивши, йде.

108. ІНТ. АПТЕКА. ВЕЧІР

Микола збирає перероблені пачки по коробках, переносить їх до залу аптеки, розставляє деякі на прилавок. У куті він помічає розкидані кросівки Славка, йде їх прибирати та знаходить всередині сховані цигарки, хитає головою, викидає цигарки та ставить кросівки під прилавок.

109. ЕКСТ. АПТЕКА. ВЕЧІР

Хлопці разом з Йоханною та Славком гуртом підходять до аптеки. У хлопців довгі металеві палиці у руках.

ДІМА
(до хлопців)
Всі готові?

ВАСЯ
Ато!

ЮРКО
Зараз ми йому задамо!

ДІМА
Тільки погрожуємо, нічого не торощимо,
нам менти не треба!

ВАСЯ
Та хоч вдарити падлюку можна?

ДІМА
Можна, та дивись не вбий.

ВАСЯ
Та я що, дурний? Нащо воно мені треба?

ДІМА
Ну добре, гайда!

АКАДЕМІК
(раптом)
Діма, я згадав, мені сестру треба з садка
забрати. Мушу бігти.

Він кладе палицю на землю.

ДІМА
(презирливо)
Я завжди знав, що ти трус, тому тобі і
дівки не дають.

АКАДЕМІК
Мушу бігти!

Він швидко йде подалі від аптеки. Діма оглядає решту хлопців.

ДІМА
Ще є труси?

Хлопці мовчать. Славко жваво хитає головою ("ні!").

ДІМА
То ходімо!

ЙОХАННА
Good luck dear! (Щасливо, любий!)

Діма взасос цілує Йоханну та обиймає її за стегна. Хлопці рушають до аптеки. Славко із палкою біжить за Дімою.

СЛАВКО
(збуджено)
Я з вами!

ДІМА
Лишайся тут, не треба, щоби він тебе бачив.

СЛАВКО
Але Діма!

ДІМА
Лишайся, я сказав!

Славко розчаровано дивиться, як хлопці заходять до аптеки. Він обурено кидає металеву палицю на землю.

110. ІНТ. АПТЕКА. ВЕЧІР

Діма з хлопцями вриваються до аптеки та підлітають до Миколи за вітриною.

ДІМА
Ану, падлюко, швидко, давай сюди гроші!

Юрко зіскочує швидко з-за спини та перехоплює Миколу палицею за шию.

МИКОЛА
Хлопці, ви що? Дідько знає, що ви робите!

ДІМА
(кричить)
Гроші давай!!!

МИКОЛА
Хлопці, та ви що, в мене немає грошей.

ДІМА
Є!

Вася одним махом б'є Миколу з усієї сили палицею у живіт. Микола зі стогіном згинається вдвоє. Діма махом торощить вітрину, вона розбивається.

МИКОЛА
Що ви коїте? За що мене так?

ДІМА

Є за що! Де гроші?!!

111. ЕКСТ. АПТЕКА. ВЕЧІР

З вулиці чутно, як хлопці торощать все в середині. Йоханна з фотоапаратом хутко пересувається коло відчинених дверей аптеки, робить швидкі знімки з різних ракурсів. Славко на вулиці стрибає від збудження.

СЛАВКО

Так йому! Так!

Йоханна повертається до Славка та фотографує. Славко починає позувати їй, у захваті хапає з землі металеву палицю та що є сили жбурляє її у аптеку.

У один момент скло вітрини розбивається вшент та падає дощем на підлогу. Йоханна розгублено повертається до аптеки.

112. ІНТ. АПТЕКА. ВЕЧІР

Хлопці зі здивуванням бачать, як скло летить геть на Миколу, збиває його з ніг та засипає собою. Голосно лунає сигналізація. Микола лежить під грудю скла та ледь дихає. Діма оговтується першим.

ДІМА

(хлопцям)

Беріть швидко все, чого чекаєте?

Хлопці нервово нишпорять по аптеці, збираючи без розбору ліки. До аптеки вбігають Славко та Йоханна. Славко майже не бачить батька під склом.

СЛАВКО

Тату!

Він кидається до груди скла, його зупиняє Діма.

СЛАВКО

Що ми нарobili? Що тепер буде?

Славко виривається від Діми та починає розбирати скло. Він ледь на плаче.

СЛАВКО

Я не хотів, не хотів так! Що тепер буде?

Хлопці з нагробованими ліками вибігають на вулицю. Діма хапає Славка обома руками за спину та відтягує назад.

ДІМА

Ану не реви! Ти мужик чи істеричка?

Славко схлипує.

ДІМА

Лиши старого, нічо йому не стане, я швидко викличу та й приведуть його до

тями! Чи ти хочеш аби тебе посадили за побиття і пограбування?!

Славко перелякано дивиться то на Діму, то на грудю скла.

ДІМА
Обіцяю тобі, все буде добре!

Він підходить до Славка та бере його за плече.

ДІМА
Ти мені віриш?

Славко мовчить.

ДІМА
Я вже до швидкої дзвоню!

Він набирає номер та прикладає телефон до вуха.

СЛАВКО
(тихо)
Вірю!

ДІМА
Валимо!

Він підхоплює Славка за плече та швидко йде з ним з аптеки. У дверях він озирється на Йоханну.

ЙОХАННА
I'll follow you. (Я дожену тебе.)

Діма маше на неї рукою та разом із Славкою зникає за дверима.

113. ІНТ. АПТЕКА. ВЕЧІР

Йоханна споглядає на грудю скла. Повертає камеру та робить знімок. До її ноги тече тонка смужка крові. Йоханна бачить її та немов оговтується. Вона швидко відкладає фотоапарат та розгрібає скло, все швидче і швидче, поранюючи руки.

ЙОХАННА
Please! Don't die! Don't die! (Будь ласка, не помирайте!)

Вона звільняє від скла обличчя та погруддя Миколи, він важко дихає. Вся його сорочка у крові. Йоханна ледь не плаче.

ЙОХАННА
Please... (Будь ласка...)

МИКОЛА
(з придыхом)
Дівчино....

ЙОХАННА
Yes? (Так?)

МИКОЛА

Візьми там...

Він вказує рукою убік прилавка.

МИКОЛА

Там гроші... Дай доктору... я продавав у лікарню свої ліки... скажи... най мене лікують іншими... Доктору дай!

Він повертається до прилавка та вказує рукою на підлогу.

МИКОЛА

Там!

Йоханна дивиться куди він вказав, тремтячими руками нишпорить попід прилавком та знаходить на полиці перев'язану ниткою пачку гривень. Вона дивиться на Миколу - він втратив свідомість. Йоханна зкрикує та присідає до нього.

ЙОХАННА

Don't die! Please! (Не помирайте! Будь ласка!)

114. ЕКСТ. АПТЕКА. ВЕЧІР

Коло аптеки стоїть машина швидкої. Санітари виносять з аптеки Миколу на каталці, їх супроводжує Йоханна, дивиться на Миколу. Він знову прийшов до тями.

МИКОЛА

Дівчино... Скажіть... Серед них був мій син? Славко?

ЙОХАННА

No. No! (Ні. Ні!)

Вона мотає головою. Санітари вкладають каталку до швидкої та зачиняють двері. Йоханна схоплює ЛІКАРЯ за руку. Він повертається до неї, Йоханна простягає йому пачку грошей.

ЙОХАННА

Please give him a good medicine. A new one! New! You understand?

(Будь ласка дайте йому хороші ліки. Нові ліки! Нові! Ви розумієте?)

Лікар дещо здивовано бере гроші та кладе їх у кишеню.

ЛІКАР

Зробимо все можливе.

Він швидко йде до машини та зачиняє двері. Швидка їде. Йоханна проводить її поглядом.

115. НАТ. СТАРИЙ АВТОПАРК. НІЧ

Славко з Дімою та іншими хлопцями перебирають ліки у старому автопарку. Діма простягає Славкові кілька таблеток.

ДІМА
(Славкові)
Ковтай! Ковтай кажу! Тебе попустить.

Славко ковтає. Діма дає йому пляшку пива.

ДІМА
На запий!

Славко запиває. Він сидить на лаві та спостерігає за хлопцями.

ВАСЯ
Академік сказав, ще як перетерти ці порошки разом буде круто глючити.

ЮРКО
Потім таке прививається, люди як динозаври ходять, все пливе.

ДІМА
Ви, наркомани, чом грошей на знайшли?

ВАСЯ
Грошей не було.

Вася починає сміятися, слідом за ним Юрко. Славко на лаві почуває оп'яніння, все пливе перед його очима, голоси хлопців віддаляються, він сміється.

116. ЕКСТ. АПТЕКА. ДЕНЬ

Наступного дня Іва приходить до аптеки та зупиняється на місці - все розбито. Іва тікає.

117. ІНТ. ЛІКАРНЯ. ДЕНЬ

Іва у лікарні стоїть коло реєстратури. До неї виходить лікар, якому Йоханна давала гроші.

ІВА
Лікарю, до Вас поступав власник аптеки Микола. Мені сказали, Ви його вчора приймали.

ЛІКАР
(зі скорботою)
Так, він помер від нестачі крові. Мені шкода.

Лікар йде. Іва стоїть мов вкопана та раптом зривається та біжить з лікарні.

118. НАТ. ВУЛИЦІ МІСТА. ДЕНЬ

Славко біжить через все містечко. Звертає до спортлубу. Діма сидить

на лаві перед входом до спортклубу з Юрком та Васею, їдять семочки. Славко підбігає до Діми.

СЛАВКО

(кричить)

Ти падлюка, набрехав мені, мій батько помер!

ДІМА

Заспокойся, ти мужик чи баба? Помер так помер, пішов до кращого світу. Треба радіти за нього, а ти скиглиш, як дитина. І бити тебе більше не буде.

СЛАВКО

Я тобі вірив!

Славко зривається з місця та біжить вулицею куди ноги несуть.

ДІМА

Ей малий, Стій! Стій сказав!

Діма кидає на лаву семочки та біжить за Славкою.

ДІМА

Славко! Стій! Та заспокойся ти!

Славка біжить ще хутче, Діма за ним.

119. НАТ. ЗД КОЛІЇ. ДЕНЬ

Славко вибігає за залізну колію. Діма зупиняється, ледь дихаючи.

ДІМА

Та стий же ти, дідько, поговоримо!

Славко стрибає у потяг, що відходить з платформи.

СЛАВКО

(кричить)

Я тобі вірив!

Потяг їде геть. Діма дивиться йому услід. З платформи за ними спостерігає Іва. Діма проходить повз неї.

ДІМА

(голосно)

Чого вилупилась?!

Він йде геть. Іва зривається з місця та йде кудись швидкою ходою.

120. ЕКСТ. ГОТЕЛЬ. НОМЕР ЙОХАННИ. ДЕНЬ

Іва тарабанить їй у двері, ніхто не відчиняє.

121. ІНТ. КАФЕ. ДЕНЬ

Іва заходить в кафе, яке відвідувала Йоханна - її там не має.

122. ЕКСТ. КАФЕ. ДЕНЬ

Робітники коло кафе вантажать товар. Іва зупиняється коло них.

ЧОЛОВІК КОЛО КАФЕ 1

Кажуть це його син убив.

ЧОЛОВІК КОЛО КАФЕ 2

Сам винен, хто зна скільки він людей з цього світу звів. Пам'ятаєш того Івана, що у шлюбі з Миросоєю був, а з Катською дитину нажив? Тож в нього пухлину знайшли, і він довго у лікарні Миколиними ліками лічився, та й що - помер!

ЧОЛОВІК КОЛО КАФЕ 1

Ну то вже Микола не винен, то Івана Бог покарав, тож гріх на дві сім'ї жити.

(помічає Іву)

Тобі щось треба?

ІВА

Ні.

Іва йде.

123. ЕКСТ. СПОРТКЛУБ. ДЕНЬ

Діма злий вертається до спортклубу, при вході його зустрічає Вася з Юрком.

ВАСЯ

А Славко де?

ДІМА

(кричить)

Немає Славка!

ЮРКО

Ходи забери свою божевільну, бо волає так шо вуха в'януть.

Діма заходить всередину.

124. ІНТ. СПОРТКЛУБ. ДЕНЬ

Діма заходить до зали. У куті коло снарядів сидить Йоханна, з червоним від сліз обличчям. Вона підімає очі на Діму.

ЙОХАННА

I don't want him to die! It was all me fault! (Я не хотіла, аби він помер! Це все моя провина!)

Діма кидається до неї.

ДІМА

(кричить)

Ти, дурна дівка! Якого дідька ти там сиділа? Якби менти перші приїхали, а там ти зі своїм фотоапаратом? Ти хочеш всіх нас до ментури здати?

ЙОХАННА

(плаче)

Dima, I didn't want! (Діма, я не хотіла!)

ДІМА

Через тебе, курва, Славко штрикнув до потяга! Куди він поїде? Без грошей, без нічого? Я його як сина виховував!

Йоханна встає, йде йому назустріч.

ЙОХАННА

Dima, forgive me! (Діма, пробач мені!)

Йоханна намагається його обійняти.

ЙОХАННА

Dima! (Діма!)

Вона плаче.

ДІМА

Та заткни вже пельку!!!

Йоханна не може зупинитись. Діма з усього маху дає їй ляпаса по обличчю. Йоханна падає. Шоковано, не промовляючи жодного слова, вона дивиться на Діму.

ДІМА

Дурна баба.

Двері спорклубу відчиняються, входить Іва. У дверях її намагається не пустити Вася.

ВАСЯ

Мала, йди звідси!

Іва виривається від нього.

ІВА

Пустити! Мені треба!

Іва входить до зали. Йоханна підіймається. Іва підходить до Йоханни, бере її за рукав та тягне на вулицю.

ІВА

Go away from here! Go to your country!
(Заберайся звідси! Вертайся до своєї країни!)

ДІМА

Шо за вертеп сьогодні!

Йоханна піддається Іві, обидві дівчини виходять на подвір'я. Слідом за ними виходить зацікавлений Вася.

125. ЕКСТ. СПОРТКЛУБ. ДЕНЬ

Іва виводить Йоханну на вулицю та штовхає її подалі від клубу.

ІВА
Go away! We don't need you here!
(Заберайся звідси! Ти нам тут не потрібна!)

Дівчат з цікавістю розглядають Вася та Юрко.

ВАСЯ
Поб'ються чи ні?

ЮРКО
Вони шо вміють битися? Хіба
поскубаються, як курки.

З клубу виходить Діма.

ДІМА
(Юркові та Васі)
Зайшли сюди.

Юрко та Вася розчаровано зітхають та заходять. Йоханна дивиться на Діму, він кидає на неї зневажливий погляд, відвертається та зникає за дверима клубу.

126. НАТ. ВУЛІЦІ МІСТА. ДЕНЬ

Іва обертається до Йоханни.

ІВА
You've brought misfortune to our place! It's
our place and it's nothing for you to do here!
You must go!

(Ти принесла лихо в наше місто! тобі нема
чого тут робити! ти мусиш поїхати!)

Йоханна дивиться на Іву зі спокійним поглядом, дістає цигарку.

ЙОХАННА
I will go. (Я поїду.)

Вона сідає на лавку та запалює цигарку, палить з цілком білим, беземоційним обличчям. Іва, приголомшена її відповіддю сідає на лаву поряд з Йоханною.

ЙОХАННА
(після паузи)
I will go but you never know the truth. (Я
поїду, але ти ніколи не дізнаєшся правду.)

ІВА

(здивовано)
What truth? (Яку правду?)

Йоханна повертається до Іви.

ЙОХАННА
Dima loves you and I can help you both.
(Діма любить тебе і я б могла допомогти
вам обом.)

ІВА
(після паузи)
Did you sleep with him? (Ти спала з ним?)

ЙОХАННА
No. (Ні.)

ІВА
What did you do in club then? (Що ти робила
тоді у клубі?)

ЙОХАННА
All this selfish boys... All they would like to do
is to promote themselves. I gave them
photos.

(Всі ці егоїстичні хлопці... всі вони хочуть
рекламувати самих себе. Я зробила для
них фотографії.)

Іва з сумнівом дивиться на Йоханну, вона хоче повірити їй.

ЙОХАННА
Ask them! (Запитай у них!)

Іва відвертається.

ІВА
How can you help me?

ЙОХАННА
I think you should do something special for
Dima, something he'll really appreciate. When
you do so, he'll understand you love him
truly.

(Думаю, тобі варто зробити щось особливе
для Діми, щось, що він насправді оцінить.
Коли ти так зробиш, він зрозуміє, що ти
насправді його любиш.)

(після паузи, продовжує)

You do know, he is special, every girl would
love to have such a boyfriend! But he doesn't
trust people, so only true deeds can make
him believe you.

(Знаєш, він особливий, кожна дівчина хотіла б мати такого хлопця! Але він не довіряє людям, і тільки справжні вчинки змусять його повірити тобі.)

Іва з сумнівом поглядає на Йоханну. Йоханна простягає їй пачку цигарок.

ЙОХАННА
Smoke? (Будеш курити?)

Іва бере з пачки цигарку. Йоханна дає їй запалити. Іва дивиться убік спортклубу, робить пару тяг та замислюється.

127. НАТ. ЛІС. ДЕНЬ

Гріша з Петром на полюванні. Гріша стріляє у повітря.

ГРІША
Жінку втратив!

Він перезаряджає патрон, підводить рушницю та стріляє знову.

ГРІША
Півхати продав!

Гріша стріляє у повітря ще раз.

ГРІША
Дочка мов чужа!

Гріша стріляє.

Петро кидається на нього.

ПЕТРО
Що ти дурню робиш? Нащо дурно патрони палиш?

Гріша опускає рушницю та йде навмання лісом. Петро з рушницею біжить за ним.

ПЕТРО
Може змінимо клієнта, це видий він нас дурить? У мене є пару нових кандидатур. І давай більші партії висилати, ясно, що на такій кількості, ми нічого не можемо заробити, і ціну треба підняти.

Він навздоганяє Грішу та йде поруч з ним.

ПЕТРО
От тоді ми заробимо гроші і розрахуємося з боргами.

ГРІША
А якщо товар знову не дійде?

ПЕТРО

Змінемо замовника і все дійде.

ГРІША

Як це ти такий впевнений?

ПЕТРО

Серце моє чує, що проблема у ньому.

ГРІША

А моє чує, що це хтось з місцевих краде.

ПЕТРО

Хто би таке міг робити, ми ж тут всіх знаємо, і нас всі знають, і про зброю, що у нас є знають. Це тільки клієнт, я вже все обдумав.

ГРІША

Треба тут все добре перевірити, у нас у місті ж є пару малих банд. От по ногах їм пару раз стрільнути, щоб боялися і не лізли куди не треба.

ПЕТРО

Звірів вбивай собі скільки хочеш, а за людей посадять, ти ще мало судами находився?

Гріша помічає в небі птаха, підіймає рушницю та слідкує за ним.

ГРІША

А як їх провчити? Що по доброму з ними можна виговоритися?

ПЕТРО

Саме все втихомириться, ти тут не Господь Бог.

Гріша стріляє по птаху. Птах падає на землю.

128. НАТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ДЕНЬ

Наступного дня пообіді Іва сидить на кухні за столом, робить уроки. Кімната стала пустішаю- у ній відсутні телевизор, старий холодильник, шафа. Гріша з Петром заносять товар до хати.

ІВА

Добрий день! Будете їсти картоплю жарену?

ГРІША

Щось це на тебе донечко не похоже.

ІВА

У мене гарні оцінки у школі.

ГРІША

А, то готуй стіл, будемо святкувати.

Іва накладає на стіл, Гріша з Петром пораються з товаром та сідають до столу. Іва сидить тут само, випишує щось з підручників.

ІВА
Смачного вам!

ПЕТРО
І тобі дівчино!

ІВА
Дякую!

Чоловіки їдять.

ГРІША
Смачна картопля, донечко.

ПЕТРО
Бач яку добру господиню маєш.

Іва посміхається на зосереджується на читанні. Петро коситься на Іву та Гріша дивиться на нього спокійним поглядом та киває йому, що можна говорити при дочці.

ПЕТРО
Я тобі казав, що змінемо клієнта і все піде добре.

ГРІША
От подивмося, що буде із завтрашньою партією. Підемо о п'ятій.

ПЕТРО
Нє, давай десь у сьомій, восьмій, щоб вже нікого не було.

ГРІША
Та там і так нікого нема.

ПЕТРО
Все одно робочі ходять.

ГРІША
Ну добре.

Іва слухає чоловіків та ховає очі.

129. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНИЙ РИНОК. ДЕНЬ

Іва на ринку вибирає яйця у бабці.

ІВА
(наспівує)
Я за ним улечу в небо Я за ним упаду в пропасть...

Позаду неї Діма, Вася та Юрко купляють сѐмочки. Діма лишає хлопців та підходить до Іви.

ДІМА

(Іві)

Гарно співаєш! Я вже думав до нас Асія
Ахат приїхала.

Іва здригається, обертається на голос, бачить Діму, червоніє, відвертається до бабці.

ІВА

Я візьму цей десяток, якщо дасте
потанше.

БАБЦЯ

Куди вже потаньше? Домашнє єїчка,
сьогодні вранці з гнізда зібрала. Де ти ще
так дешево найдеш? У мене курочки
здорові, я їх не годую хімікатами, а сама
пасу на толоці, дивлюся, щоб машини не
вбили.

ІВА

Гай давайте вже, лишіть говорити.

Іва купляє яйця та йде, не дивлячись убік Діми.

ДІМА

(Іві услід)

Ти доброго жару дала тій іноземці,
правильно, нема їм тут чого шастати.

Іва повертається та стоїть не жива ні мертва перед Дімою. Він посміхається до неї.

ДІМА

Як тебе звати?

ІВА

Іва.

ДІМА

Гарно, як мою маму.

Діма відходить, бере у хлопців сѐмочки та йде собі далі, лускати. Іва вражено дивиться йому услід.

130. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНІ КОЛІЇ. ДЕНЬ

Іва йде вулицею, не чуючи під собою ніг, та посміхається дивною посмішкою. Вона спіткається об землю, яйця падають та розбиваються. Іва немов зачарована стоїть і дивиться на жовтки, що розтікаються по землі.

131. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ДЕНЬ

Іва заходить додому. Вся хата перерита. Шуфляда відчинена, всі речі з

неї лежать на підлозі. Гріша ходить по кімнаті, перебирає речі, немов щось шукає. Він бачить дочку.

ГРІША
Іва, ти купила яйця?

ІВА
Так.

ГРІША
То де ж вони?

ІВА
Розбила.

ГРІША
Ну Іва, Господи, у кого ти вдалася? Я тобі
лиш вчора виказав у нас геть нема ні
копійки, що ми будемо тепер їсти, чи ти
підеш просячи?

ІВА
Тату я нехотіла, я випадково розбила.

ГРІША
Я щось не можу знайти орден, ти не
бачила, де він?

ІВА
... Ні.

ГРІША
Не міг же він зникнути, нас тільки двоє у
хаті!

ІВА
...Іще дядько Петро.

ГРІША
(зкрикує)
Дядько Петро не міг взяти орден! Це ти
Іва? Що ти з ним зробила?!

Іва ховає очі.

ІВА
(тихо)
Я його продала.

ГРІША
Ти продала орден?! Кому?

ІВА
Туристам на вокзалі.

ГРІША
Туристам? Як ти могла? Нащо ти це
зробила?

ІВА

Бо мені треба було гроші. У школі всі їдять на перві обід, булоки, а я дивлюся.

ГРІША

Я тобі казав тобі з дому брати їжу!

ІВА

А що брати твій борщ з салом у баночку, чи яйця жарені?

ГРІША

Могла б сама собі готувати, як тобі не добре! Пора б вже навчитись!

ІВА

Коли схочу тоді й навчуся!

Гріша виходить з себе.

ГРІША

(продовжує)

Ти така сама, як твоя мама! Сама ніц не робиш, а за гроші годна і батька рідного продати! Немає для тебе нічого святого!

ІВА

(ледь на плаче)

Відки не знала, що воно тобі так треба? Лежав собі і лежав той орден, п'ять років! Ти ніколи навіть не діставав його!

ГРІША

По всьому місту люди кажуть, що я вбивця, а як немає ордена, то хто я тоді? Я і є вбивця! Вбивця і більше ніхто!

Іва стискає зуби, намагається втримати сльози.

ІВА

Тату, що ти таке кажеш?

ГРІША

Ти дідькове створіння! Рідна дочка не могла б так із батьком вчинити! Забирайся аби я тебе більше не бачив!

Іва вибігає з дому.

132. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНІ КОЛІЇ. ДЕНЬ

Іва біжить на залізничні колії, під міст. Бере з землі палицю та рішуче йде до місця, де висить траурний вінок. Іва зриває вінок, кидає на землю та щосили лупцює палицею.

ІВА

На! На тобі!

Вінок на очах руйнується. Повз Іви проноситься потяг. Різнокольорові стрічки відриваються та розтітаються у повітрі над колією.

Іва підводиться та здалеку помічає хлопців разом з Дімою, що лускають сечочки. Вона зупиняється та, важко дихаючи, дивиться у їх бік.

133. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ВЕЧІР

Іва вертається додому, батька вже немає. Починає прибирати розкидані по хаті речі - відчайдушно, зі злістю. Іва розкладає речі по шухлядах, випадково наштовхується на викрутку, яку Георгій з Петром використовують для викручування пластику на стелі. Іва крутить її у руках, замислюється.

134. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. НІЧ

Іва намагається заснути у своїй кімнаті та ніяк не може. Чути як відчиваються двері. До хати приходить Гріша, він вперше нетверезий.

ГРІША

Іва! Іва, ти де? Я найкращий машиніст на всю Чернівецьку область! Всі знають! Я найкращий машиніст!

Він голосно стукає у двері Іви.

ГРІША

Іва! Іва! Дай мені мій орден!

Іва швидко підводиться з ліжка та підставляє стілець під двері у кімнаті. Вона закриває вуха та ледь не плаче. Гріша послизається та падає на торбу із складеними цигарками. Цигарки розсипаються по всій підлозі.

135. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. РАНОК

Іва зранку складає розсипані цигарки до торби. Гріша спить на лаві у вітальні. До хати заходить Петро.

ПЕТРО

Добрий ранок!

ІВА

Добрий ранок, дядьку Петро.

Петро бачить Грішу, що спить на лаві.

ПЕТРО

О, то ми добре вчора посиділи. Може троха й занадто. Батькові ввечері на роботу, як думаєш, прокинеться?

Іва лише кидає погляд на Петра та нічого не відповідає.

ПЕТРО

Зроби мені чаю та буду будити.

Іва завершує складати цигарки та підіймається.

ІВА
Зроби собі самі, я маю бігти.

Іва швидко виходить з хати. Петро здивовано дивиться їй услід.

136. НАТ. ВУЛИЦІ МІСТА. ДЕНЬ

Іва швидким кроком йде через містечко до підвалу.

137. ІНТ. СПОРТЗАЛ. ДЕНЬ

На тренажерах поряд сидять Вася та Юрко, повчають підлітка САШКА, (хлопця, такого самого віку як Славко).

ВАСЯ
(Сашкові)
Як будеш робити все як ми скажемо,
знайдемо тобі класну дівку з цицьками і
будеш її трахати хоч десять разів на день.

Очі Сашка запалюються.

ЮРКО
Але спершу мусиш робити все як ми
скажемо.

Сашко захоплено хитає головою - погоджується. Іва входить до зали, ігноруючи присутніх хлопців, підходить до спортивних приладів та починає набивати удари по груші. Вася помічає Іву, вказує на неї Юркові.

ВАСЯ
Ти диви, хто припхався.

Юрко дивиться на Іву, переводить погляд на Сашка.

ЮРКО
Дівкам тут не місце. Йди розберися!

Сашко зважає свої сили, дещо сумнівається.

ВАСЯ
Йди, йди!

Сашко встає та рішуче підходить до Іви.

САШКО
Ти що тут робиш, а ну пішла звідси!

ІВА
Сам пішов.

Іва продовжує набивати грушу.

САШКО
Я кому сказав, поки ми тебе не відгупали!

Він штовхає Іву, вона хапається за грушу та не відпускає її.

САШКО
(Васі та Юркові)
Пацани, тут шмакодявка прийшла, хоче дістати!

Вони жестами вказують йому аби він продовжував та справлявся сам.

САШКО
(Іві)
На тобі зараз живого місця не лишиться!

Іва ігнорує його, продовжує відчайдушно тренувати удари.

ВАСЯ
(Сашку)
Що не можеш сам з дівкою справитися?

ЮРКО
(сміється)
Зараз ще сам дістанеш!

Сашко нервує, Юрко з Васею сміються з нього, він оглядається на інших, зустрічається поглядом із Академіком.

САШКО
(голосно)
Пацани, ви чуєте... ходіть сюди, тут хтось хоче получить по морді!

Академік підходить до Іви.

АКАДЕМІК
Що тобі треба?

ІВА
Покличте сюди Діму.

АКАДЕМІК
Чого захоліла.

ІВА
Я сказала ви зробили, і то махом, у мене немає багато часу, якщо не покличите потім всі получите.

ВАСЯ
А що таке, заспокойся, тихо, тихо, бри кобило. Зараз покличимо, випусти пар!

ЮРКО
Шеф, вийди на минутку.

До Іви виходить Діма. Він впізнає її.

ДІМА
(з посмішкою)
Іва, що ти тут робиш?

Іва бере себе у руки.

ІВА
Я маю з тобою поговорити.

ДІМА
То кажи.

ІВА
Давай відійдемо.

Діма показує їй на роздягальню.

ДІМА
Ну пішли раз це так серйозно.

138. ІНТ. СПОРТЗАЛ. РОЗДЯГАЛЬНЯ. ДЕНЬ

Вони заходить до роздягальні. Іва сідає на лаву, Діма напроти неї.

ДІМА
Ну?

ІВА
Я маю інформацію про тару, могу провести вас у вагон.

Діма посміхається та підіймається з місця.

ДІМА
Ми таким не займаємося.

Іва підіймається слідом за ним.

ІВА
(швидко)
Можеш мені вірити навіть більше ніж собі,
я надійна людина. Там куча товару я
знаю, де він точно буде захований!

Вона витягає з кишені та показує йому пачку цигарок із контрабандних, різних марок. Діма бере одну з пачок, уважно роздивляється її, розкриває пачку.

ДІМА
Звідки у тебе це?

ІВА
Про це можеш не хвилюватися маю
перевірене джерело.

Він з сумнівом споглядає на Іву.

ІВА
Зі мною ви будете справлятися набагато
краще. Зможеш побільше гуляти.

Діма оцінююче дивиться на Іву, думає.

ДИМА

Якщо ти хочеш нас підставити, тобі не жити. Ми з того світу тебе дістамо.

Іва зі страхом та хзахопленням дивиться на нього.

139. ЕКСТ. СПОРТКЛУБ. ДЕНЬ

Іва у піднесенні виходить зі спортклубу.

ІВА

(наспівує)

«Я за ним улечу в небо...»

Здалеку за нею спостерігає Йоханна, бачить Іву, що наспівує пісню та ледь помітно посміхається.

140. ІНТ. БУДИНОК ІВИ ТА ГРІШИ. ДЕНЬ

Іва з Грішею снідають разом. Гріша має піднесений, бадьорий настрій.

ГРІША

Коли я був машиністом, один просився до мене у кабіну, білетів вже не було, я його взяв за пару гриваків. Він шос морочив мені голову, морочив, а потім витягну з свого великого наплічника якийсь мішок і ляг у ньому спати, казав, що і дома так спить. А пам'ятаєш, як я урвав ногу?

ІВА

(неохоче)

Да, мама дуже канічилася. Ви так сварилися, що всі сусіди чули.

ГРІША

Да, вона завжди, якщо я щось не міг робити. Тої ночі їхав повний автобус людей, там ні світлофора, ні шлагбаума, ні поста не було, я так тормозив, думав ногу відніме, але всі лишилися живі.

ІВА

(собі під ніс)

Слава Богу.

141. НАТ. ПОДВІР'Я БУДИНКУ ІВИ ТА ГРІШИ. ВЕЧІР

Гріша з Петром вантажать товар на візок. Гріша рішуче замотує у ганчірку мисливські рушніці Петра.

ПЕТРО

Лишай ці рушніці дома, ми не на полювання зібралися. На цей раз вже весь товар дійде.

ГРІША

На якого пса ми робимо? Я ніц не

получаю. Давай і вагон змінимо.

ПЕТРО

Як змінимо? Ми там знаємо що викручувати, куди вставляти.

ГРІША

Всі вагони однакові.

ПЕТРО

Гріша, заноси у хату рушниці та й пішли!

ГРІША

(у азарті)

Я візьму на всякий випадок.

ПЕТРО

Ну ти гет дурний чоловіче!

142. НАТ. ЗД КОЛІЇ/ МІСТ. НІЧ

Іва на мосту та вичікує появи батька з Петром. Вона помічає здалеку дві темні фігури та ховається за заслонами моста. Петро із Грішею везуть візок з товаром через залізничні колії. Вони прямують до міліціонера удалені.

Іва з моста помічає, як виникає непорозуміння - це новий міліціонер, він відмовляється брати хабар та потребує показати, що у візку. Іва нервує. Вона бачить, як батько береться за цигарку, а Петро відводить міліціонера на переговори. Іва слідкує за ними.

В результаті бесіди Петро дає міліціонеру хабар понад звичної суми, та вони з Грішею провозять візок до запасних шляхів. Іва видихає з полегшенням.

З іншого боку до моста підходить Йоханна, вона також бачить Петра з Грішею поряд із міліціонером.

143. ІНТ.ЗД КОЛІЇ. НІЧ

Петро із Грішею йдуть вздовж потяга.

ПЕТРО

То шо заходимо у наш провірений вагон?

ГРІША

Пішли далі.

ПЕТРО

Шо тобі чоловіче у голову прийшло?!

ГРІША

Хочеш, щоб наш товар доїхав - пішли.

ПЕТРО

Йорт би тебе поправ, скільки ти мені печінок з'їв.

Вони проходять далі.

144. НАТ. ЗД КОЛІЇ/МІСТ. НІЧ

Іва помічає, що батько із Петром проходять більше вагонів, ніж звичайно. З моста вона не може зрозуміти, який саме вагон вони обирають. Вона збігає донизу, проноситься повз Йоханни, яка ховається під сходами, та не помічає її.

Іва підбігає до потягу. Накидує на голову капюшон та з перебіжками проходить вздовж вагонів, крадькома зазираючи у вікна.

На пероні починають збиратися хлопці на чолі з Дімою.

145. ІНТ. ПОТЯГ./НАТ. КОЛІЇ. НІЧ

Гріша з Петром вантажать товар у отвір на стелі. Тугі шурупи погано викручуються. Петро починає нервувати.

ПЕТРО

Цей шуруп не викручується.

ГРІША

Що ти розказуєш, все там має викручуватися!

ПЕТРО

О та тобі маєш, впав, ану посвіти!

Гріша вмикає ліхтирик.

Іва на вулиці спіткається та ледь не падає, гупаючись всім тілом об вагон. Гріша чує на вулиці шум та миттєво вимикає ліхтарик. Він виглядає у вікно. Іва притискається до вагону - Гріша її не помічає.

ПЕТРО

Що там?

ГРІША

Не знаю, та може будемо сьогодні гостей шанувати.

ПЕТРО

Яких готей? Посвіти краще!

Гріша ще раз виглядає у вікно та світить Петру ліхтариком.

ПЕТРО

Куди він занапропастився? Ану чекай у мене десь був інший.

Він дістає з кишені інший та вкручує інший шуруп - він входить у отвір не ідеально, шапочка лишається злегка стирчати убік.

146. НАТ. ЕКСТ. ВАГОН. НІЧ

Іва часом помічає рух у вагоні та пробігає повз вікна до номеру вагону потяга.

147. НАТ. ЗД ПЛАТФОРМА. НІЧ

Хлопці зібралися на пероні, курять.

ВАСЯ

(Дімі)

Шось немає її, твоєї малої.

АКАДЕМІК

Краще ходімо звідси, це може бути підстава.

ДІМА

Знову тобі страшно? То біжи вже, істеричка!

Хлопці презиркуються між собою.

ДІМА

(Академіку)

Чого ти взагалі з нами вештаєшся? Сиди вдома та трясись від страху!

АКАДЕМІК

Та пішов ти!

ДІМА

Сам пішов! І щоб я тебе більше не бачив!

Академік йде.

ДІМА

(Академіку услід)

Істеричка!

(Хлопцям)

Чекаємо ще п'ять хвилин.

Академік злий йде пероном. За рогом за ним спостерігає Йоханна та збігає у перехід.

148. НАТ. ЗД КОЛІЇ. НІЧ

Іва перебирається на ішу колію. Вона біжить що є сили у напрямку перону. Несподівано вона нашттовхується на міліціонера, чипляє його плечем та біжить далі.

МІЛІЦІОНЕР

(Іві)

Стій! Стій сказав!

Він йде швидким кроком за нею, коли з переходу йому назустріч виходить Йоханна.

ЙОХАННА

(міліціонеру)

I'm sorry! Can you help me? (Вибачте!
Можете мені допомогти?)

Він дивиться услід Іві, що зникає з його зору та переводить погляд на Йоханну.

149. ІНТ. ЗД КОЛІЇ. ПОТЯГ. НІЧ

Гріша з Петром стоять за вагонеткою, через колію від вагону з товаром. Петро палить.

ПЕТРО

Може Гріша підемо вже? Вагон ми змінили, клієнта змінили, все має бути добре.

Гріша мовчки розмотує рушницю, прихиляє їх до вагонетки. Суворо дивиться убік завантаженого вагону, тоді на Петра. Петро замовкає.

150. НАТ. ЗД ПЛАТФОРМА. НІЧ

Діма кидає недопалок.

ДІМА

Пішли хлопці, мала збрехала.

Вони йдуть пероном. Їх навздоганяє Іва, що біжить пероном що є сил.

ІВА

Діма! Діма!

Діма обертається. Іва майже врізається у нього.

ДІМА

Що ти кричиш, дурна дівка?

ІВА

(тихо)

Вибач, ходимо! Товар вже на місці.

Хлопці переглядаються між собою.

ІВА

Цілий віз цигарок запхали.

Діма хитає хлопцям головою, всі разом із Івою йдуть. Вона накидує собі на голову капюшон.

151. НАТ. ЗД КОЛІЇ. НІЧ

Йоханна стоїть поряд з міліціонером, намагається добитись порозуміння.

ЙОХАННА

I'm the citizen of Germany. I've lost my passport in the train today. And tomorrow I'm moving away, please help me! I have a train and flight then.

(Я громадянка німеччини. Я загубила мій паспорт сьогодні у потязі. А завтра я їду звідси, допоможіть мені будь ласка! В

мене потяг і літак.)

Вона показує міліцінеру квитки на потяг та літак.

ЙОХАННА

I must find my passport! It's in the train! (Я мушу знайти свій паспорт! Він у потязі!)

МІЛІЦІОНЕР

Я не маю до того відношення.
Звертайтеся зранку до відділу міліції, неха
й шукають ваш паспорт.

За спиною Йоханни через дві колії Іва веде хлопців уздовж потягу до вагону. Йоханна бачить їх та звертається до міліціонера ще більш завзято. Вона тягне міліціонера за рукав.

ЙОХАННА

I must look for my passport in the train,
please help me! (Мені треба пошукати свій
паспорт у потязі, будь ласка, допоможіть
мені!)

Міліціонер вириває свою руку.

МІЛІЦІОНЕР

Не положено!

Йоханна дивиться на нього, на потяг, дістає купюру у 100 Євро та простягає їх міліцінеру.

ЙОХАННА

I know you are a kind man. (Я знаю, ви
добра людина.)

Міліціонер оглядається навкруги та, впевнившись, що ніхто не бачить, бере гроші.

МІЛІЦІОНЕР

Де той потяг?

Йоханна вказує йому а потяг за дві колії, вздовж якого щойно проходили Іва з хлопцями.

ЙОХАННА

That one!

Вони вдвох йдуть до того потяга.

152. НАТ. ЗД КОЛІЇ. ПОТЯГ. НІЧ

Іва разом з хлопцями вони тихо йде вздовж потягу. Діма зупиняється коло вагону.

ІВА

Нам треба далі.

ДІМА

Шо?

ІВА
Вони в інший вагон поклали.

ДІМА
Шо ти нас за ніс водиш?

ІВА
Шшшш
(показує пальцем)
Пішли!

153. ІНТ. ЗД КОЛІЇ / ЕКСТ. ПОТЯГ. НІЧ

Гриша прислуховується та завмирає. Вони з Петром помічають групу хлопців, (серед них Іва у капюшоні), які підходять до вагону, де схований товар.

ГРИША
(Петру)
Я тобі казав!

Гриша викидає цигарку, береться за рушниці.

ПЕТРО
Лиши поки, подивимося, що вони роблять.

154. ЕКСТ. ПОТЯГ. НІЧ

Діма з хлопцями та Івою зупиняються під іншим вагоном.

ІВА
Ось він!

ДІМА
Впевнена?

ІВА
На сто відсотків.

155. ІНТ. ЗД КОЛІЇ / ЕКСТ. ПОТЯГ. НІЧ

Гриша з Петром спостерігають, як Діма великим склорізом надрізає скло та акуратно кількома ударами вибиває його.

ПЕТРО
(пошепки)
Шо за чортівня?! Звідки вони дізналися
про вагон?

ГРИША
Мовчи!

156. ІНТ. ПОТЯГ. НІЧ

Йоханна з міліціонером чують гуркіт битого скла. Міліціонер зупиняється.

МІЛІЦІОНЕР

Мушу йти.

ЙОХАННА

No, please! I need my passport! (Hi, будь ласка! Мені потрібен мій паспорт!)

Вона дістає іншу купюру та дає йому. Міліціонер бере та ховає купюру.

МІЛІЦІОНЕР

Який вагон? Вагон знаєш?

ЙОХАННА

Not far from the train's head. (Десь ближче до голови потяга.)

Вона дивиться на нього а бачить, що він не розуміє. Вона вказує йому на вагон.

ЙОХАННА

Can you open please this door?

МІЛІЦІОНЕР

О Господи, то йди вже шукай свій паспорт.

Він відчиняє їй двері вагону, Йоханна заходить, міліціонер йде слідом.

МІЛІЦІОНЕР

Все одно не знайдеш.

157. ЕКСТ. ВАГОН. НІЧ

ДІМА

(Іві)

Лізь перша.

ІВА

Підсади мене!

ДІМА

Сама залізеш.

Іва намагається забратись. Діма озирється навколо та зрештою допомагає їй і лізе сам.

158. ІНТ. ЗД КОЛІЇ/ЕКСТ. ПОТЯГ. НІЧ

Гріша простягає Петру одну рушницю. Чоло Петра пітніє, він заперечливо махає головою.

ПЕТРО

Я не візьму!

ГРІША

Слабак.

Гріша дивиться на Петра довгим поглядом.

ПЕТРО

Мені не треба.

Гріша кладе одну рушніцю під вагонетку та зі своєю рушницею йде через стик вагонів убік потягу з пацанами. Петро йде за ним, але зі своєю повною статурою не може пролізти через стик вагонів та біжить уздовж поттягу, аби обігти вагони.

159. ІНТ. ВАГОНИ ПОТЯГУ. НІЧ

Йоханна разом із міліціонером пробирається через зіткнення між вагонами. Йоханна потрапляє у новий вагон та за допомогою ліхтаря на телефона робить вигляд, що шукає паспорт. Міліціонер нетерпляче чекає на неї.

МІЛІЦІОНЕР

Все, досить! Подивилася вже? Бач, немає твого паспорту? Давай виходь!

ЙОХАННА

No, please! I beg you! Can we go to the other carriage! It's not the right one! Please!

(Ні, будь ласка! Я Вас прошу! Можемо ми піти у інший вагон! Це не той! Будь ласка!)

МІЛІЦІОНЕР

Це що тобі екскурсія? Виходь давай!

Йоханна сідає на сидіння та ледь та раптом ховає руки у долонях та плаче.

ЙОХАННА

I need my passport! (Мені потрібен мій паспорт!)

МІЛІЦІОНЕР

Господи, цього ще не вистачало!

Йоханна в сльозах дістає з кишені ще одну купюру та кладе її поряд із собою. Міліціонер тяжко зітхає.

160. НАТ. ЗД КОЛІЇ/ ЕКСТ. ПОТЯГ. НІЧ

Юрко допомагає Васі залізти всередину. Сам лишається коло вагону та нервово перетоптуються з ноги на ногу. Гріша зупиняється коло з'єднання вагонів наступного потягу та спостерігає за ним із сусідньої колії.

Петро, запихавшись, добігає до кінця вагонів, обходить потяг на, ледь дихаючи, біжить убік Гріші.

161. ІНТ. ПОТЯГ. НІЧ

Іва простукує стелі у різних купе, вказує Дімі на полицю та подає йому викрутку.

ІВА

Отут.

Вдвох Вася із Дімою відкручують своїми викрутками, але в цьому місці виявляється порожньо.

ДІМА

Нічо нема.

Діма з підозрою дивиться на Іву.

ВАСЯ

Це облава, Академік був правий.

Іва вказує на інше місце.

ІВА

Тут!

Хлопці викручують і цю частину, і вона також виявляється порожньою. Діма починає нервувати.

ВАСЯ

Ми казали, що їй не можна вірити, хоч би раз послушав.

ДІМА

(Іві)

Ми мебе тут закриємо, якщо ти збрихала, задихнешся і вмреш!

Іва проходить по вагону, вдивляється у стелю та помічає шапочку від шурупу, що криво відхилилася убік. Іва вказує Дімі на це купе.

ІВА

Точно, тут відкручуйте!

Він пронизливо дивиться на неї та разом з Васею відкручує цю полицю - і в ній знаходить товар. Іва дихає з полегшенням.

162. ІНТ. ЗД КОЛІЇ/ ЕКСТ. ВАГОН. НІЧ

Гріша спостерігає за вагоном, переходить ближче та стає напроти вікна, під яким стоїть Юрко, схований від нього за потягом на сусідній колії. Він підіймає рушницю та націлює її на вікно та хлопця через проміжок вагонів. Примірюється та опускає рушницю.

ГРІША

Зараз ти у мене синку получиш.

163. ІНТ. ПОТЯГ. НІЧ

Йоханна пробирається вагоном. Слідом за нею йде міліціонер. Виходить до дверей наступного вагону, прислуховується до них та відкриває двері. У вагоні порожньо. Йоханна йде далі, по дорозі дістає фотокамеру.

МІЛІЦІОНЕР

Ти шукаєш свій паспорт чи шо?

ЙОХАННА
The last carriage and I go away! (Останній вагон і я йду звідси!)

Вона поспішає уперед, міліціонер за нею.

МІЛІЦІОНЕР
От холера!

164. ІНТ. ВАГОН. НІЧ

Здалеку вздовж сусідньої колії пробігає Петро. Діма помічає його та різко смикає Іву убік та притискає її до стіни, вони стоять близько одне до одного, так що Іва чує дихання Діми. Їй здається, що минає вічність, вона ледь посміхається Дімі. Діма швидко виглядає у вікно, вертається до Іви.

ДІМА
(пошепки)
Ходімо?

ІВА
Це мало, тут має бути мінімум удвічі більше...

ВАСЯ
Пішли!

ІВА
Я сказала, що ви багато дістанете, значить дістанете!

Іва кидається у кінець вагону, Діма за нею. Їм назустріч розкриваються двері та з'являється Йоханна із міліціонером. Вона аж зкрикує від несподіванки. Міліціонер бачить хлопців та механічним рухом дістає зброю.

МІЛІЦІОНЕР
Всім стояти, стріляти буду!

ДІМА
(Йоханні)
Ах ти, сучко!

ІВА
(Дімі)
Це не я!

ДІМА
(Васі)
Забираймося!

Він штовхає міліціонера, чути постріл. Хтось зкрикує. Хлопці мерщій кидають товар та мчать з вагона.

МІЛІЦІОНЕР
Сті-ій!!!

Він дістає рацію.

МІЛІЦІОНЕР
Сьомий, сьомий, я п'ятий....

Гріша на вулиці прислуховується до шуму та стискає у руках рушницю.

165. НАТ. ЗД КОЛІЇ/ ЕКСТ. ПОТЯГ. НІЧ

Один за одним Діма з Васею вибираються через вікно та миттєво розбігаються. Гріша націлюється, аби вистрелити. До нього підходить Петро, який остаточно запихався.

З вікна вистрибує Іва у капюшоні. Гріша підносить палець до курка. З голови Іви спадає капюшон. Лунає постріл. Одночасно Петро різко штовхає руку Гріші.

Йоханна визирає з вікна та фотографує. Гріша з диким криком кидається вперед. Петро схоплює його та намагається втримати. Чути міліцейський гудок - до вагону здалеку біжать міліціонери. ЗТМ

166. НАТ. ЗД КОЛІЇ. РАНКОВИЙ РЕЖИМ/ ДЕНЬ/ НІЧ

Залізничне життя тече своєю ходою: ніч змінюється днем, потяги приходять та йдуть, перон наповнюється людьми та стає порожнім, поспіх та балаган змінюються тишою.

167. ІНТ. МІЛІЦЕЙСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ. ДЕНЬ

Гріша сидить у міліцейській камері, поклавши голову на руки.

168. ІНТ. ПОТЯГ. ДЕНЬ

Потяг набирає хід. На столику стоїть ноутбук, на екрані напис "FATHER KILLED HIS ONLY DAUGHTER"

(«БАТЬКО ВБИВ СВОЮ ЄДИНУ ДОНЬКУ»)

і далі уривки з тексту (англійською):

"she wanted to live in a different way, she wanted to run away to her mom abroad, but the father cruelly cut off her life".

(«... вона хотіла жити інакше, втекти до мами за кордон, але батько безжалісно обірвав її життя».)

Слідують набір фотокарток: хата Іви, Іва сперечається з батьком, Іва коло міжнародних автобусів, Іва всередині холодильника, Гріша з рушницею, Гріша дивиться уперед божевільним поглядом і його стримує Петро, кров на вікні, траурний вінок на колії.

169. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНІ КОЛІЇ. ДЕНЬ

Діма з Васею, Юрком та Сашком сидять під мостом та лускають сємочки.

ВАСЯ
Як ти кажеш її ім'я?

ДІМА

Іва.

Діма лускає семочки далі.

170. ІНТ. МІЛІЦЕЙСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ. ДЕНЬ

Довгим коридором до камери Гріші йде міліціонер, він відкриває замок у камері.

171. ІНТ. ПОТЯГ. ДЕНЬ

Потяг набирає хід. За вікном проносяться поля та ліса. За столиком з ноутбуком сидить Йоханна - її плече перев'язане биндом. Вона продовжує правити статтю.

172. ІНТ/ ЕКСТ. МІЛІЦЕЙСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ. ДЕНЬ

Гріша довго йде коридором, виходить на вулицю та зупиняється - він дивиться у порожнє подвір'я, обмежене ґратами.

173. ІНТ. ПОТЯГ. ДЕНЬ

Потяг несеться вперед. Йоханна відхиляється від ноутбуку та споглядає у вікно. У її погляді і певне задоволення і смуток.

174. ЕКСТ. МІЛІЦЕЙСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ. ДЕНЬ

Гріша виходить на вулицю та зупиняється - він дивиться удалечинь. Його зустрічає Іва. Дочка й батько дивляться одне на одного.

175. НАТ. ЗАЛІЗНИЧНІ КОЛІЇ. ДЕНЬ

Потяг несеться з усієї швидкості. Перед ним роздоріжжя - прямо та убік. Рейки повертаються та потяг виїжджає на бокову дорогу. Коли вагони проходять, стає видно прострілену рейку з кривим отвіром від кулі.